

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันพฤหัสบดีที่ ๒๓ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๔
ณ ศาลรัฐสภา

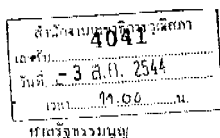
เริ่มประชุมเวลา ๐๕.๓๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกฯ ที่มาประชุมทั้งหมด ๑๘๓ คน

ประธานวุฒิสภา : ขณะนี้สมาชิกฯ มาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว
ผมขอเปิดประชุม

เรื่องแรกที่ผมจะกราบเรียนที่ประชุมทราบคือ ผมได้รับหนังสือจากประธาน
ศาลรัฐธรรมนูญ แจ้งว่า นายประเสริฐ นาสกุล ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นทรงคุณวุฒิ
สาขานิติศาสตร์จะมีอายุครบ ๗๐ ปีบริบูรณ์ ในวันที่ ๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๔ แต่จะต้องพ้น
จากตำแหน่งตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๐ (๒) ซึ่งขณะนี้ก็อยู่ในระหว่างการดำเนินการแต่งตั้ง
คณะกรรมการสรรหา เพื่อให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๑ (๓) ต่อไป

ที่ สร ๐๐๐๑/ ๐๕๑๐

ถนนจักรพรรพชร กท ๑๑๒๐๐

๒ สิงหาคม ๒๕๔๔

เรื่อง การพ้นจากตำแหน่งของประธานศาลรัฐธรรมนูญ และการดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญฯ

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ซึ่งที่ส่งมาด้วย ประวัติของนายประเวศวิช นาสกุล ประธานศาลรัฐธรรมนูญ

ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๒๕๕ ได้บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญประกอบด้วย ประธานศาลรัฐธรรมนูญคนหนึ่ง และตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ สิบสี่ถึงสิบหก ซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงแต่งตั้งตามคำแนะนำของวุฒิสภาจากบุคคลซึ่งต่อไปนี้

(๑) ผู้พิพากษาในศาลฎีกา ซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลฎีกา ซึ่งได้รับเลือกโดยที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา โดยวิธีลงคะแนนลับ จำนวน ๕ คน

(๒) ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ซึ่งได้รับเลือกโดยที่ประชุมใหญ่ศาลปกครองสูงสุด โดยวิธีลงคะแนนลับ จำนวน ๒ คน

(๓) ผู้ทรงคุณวุฒิสาขานิติศาสตร์ ซึ่งได้รับเลือกตามมาตรา ๒๕๖ จำนวน ๕ คน

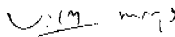
(๔) ผู้ทรงคุณวุฒิสาขารัฐศาสตร์ ซึ่งได้รับเลือกตามมาตรา ๒๕๖ จำนวน ๑ คน

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพ้นจากตำแหน่งนั้น รัฐธรรมนูญฯ มาตรา ๒๖๐ บัญญัติให้ประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้ว ยังต้องพ้นจากตำแหน่งเมื่อ... (๑) มีอายุครบเจ็ดสิบปีบริบูรณ์ โดยที่นายประเวศวิช นาสกุล ประธานศาลรัฐธรรมนูญ มาจากผู้ทรงคุณวุฒิสาขานิติศาสตร์ จะมีอายุครบเจ็ดสิบปีบริบูรณ์ ในวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๔ ในฐานะที่วุฒิสภาเป็นผู้ถวายคำแนะนำต่อพระมหากษัตริย์เพื่อทรงแต่งตั้ง และประธานวุฒิสภาเป็นผู้ลงนามรับสนอง

พระบรมราชโองการแต่งตั้งประธานศาลรัฐธรรมนูญ และตุลาการศาลรัฐธรรมนูญดังกล่าว ในกรณี
จึงเห็นสมควรกำหนดให้มีการดำเนินการให้เป็นไปตามบัญญัติของรัฐธรรมนูญฯ ต่อไป

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และพิจารณาดำเนินการตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ต่อไปด้วย จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายประเวศ วะสี)

ประธานศาลรัฐธรรมนูญ

สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ

สำนักอำนวยการศาลรัฐธรรมนูญ

โทร. ๐ - ๒๖๒๓๖๖๐๐ ต่อ ๑๑๐๔

โทรสาร ๐ - ๒๖๒๓๖๖๓๖

ประวัติ

นายประเสริฐ นาสกุล
ประธานศาลรัฐธรรมนูญ

-
- เกิด 8 กันยายน 2474
- คุณวุฒิ
- นิติศาสตรบัณฑิต (ธรรมศาสตร์)
 - B. A. (Victoria University of Wellington, New Zealand.)
- ประสบการณ์
- เลขานุการคณะกรรมการกฤษฎีกา
- เครื่องราชอิสริยาภรณ์
- มหาปรมาภรณ์ช้างเผือก (ม.ป.ช.)
 - มหาวชิรมงกุฏ (ม.ว.ม.)

ประธานวุฒิสภา : จึงเรียนชี้แจงให้ที่ประชุมทราบ
(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานวุฒิสภา : เรื่องที่ ๒ โดยเมื่อในคราวที่สภาผู้แทนราษฎรประชุมกัน
เมื่อวันพุธที่ ๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้มีการพิจารณาและรับทราบรายงานกิจการประจำปี
จนครบถ้วนทุกประการและขาดทุนของธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย ประจำปี
๒๕๕๓

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
เลขที่ 4405
วันที่ 17 สิงหาคม 2544
เวลา 16.55 น.

ที่ สผ ๐๐๐๗๖๒๗/๑

สภาผู้แทนราษฎร
ถนนอุทองใน กท ๑๐๑๐๐

๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๔

เรื่อง รายงานกิจการประจำปี งบดุล บัญชีกำไรและขาดทุนของธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้า
แห่งประเทศไทย ประจำปี ๒๕๔๓

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันพุธที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๔ ที่ประชุมได้พิจารณาและรับทราบรายงานกิจการประจำปี งบดุล บัญชีกำไร
และขาดทุนของธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย ประจำปี ๒๕๔๓ ตามมาตรา ๒๖
วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๖ แล้ว
จึงกราบเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายคุฑัย ทิมทีใจน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๑๒๕

๐ ๒๒๕๓ ๓๒๐๗

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ประธานวุฒิสภา : จึงเรียนมาให้ทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานวุฒิสภา : เรื่องที่ ๓ ประธานคณะกรรมการวิสามัญกร่าง

ข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของสมาชิกวุฒิสภาและกรรมการ ได้ขอขยายเวลาการพิจารณาเรื่องดังกล่าวออกไปอีก ๓๐ วัน นับแต่วันที่ ๓๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งการขอขยายเวลาของคณะกรรมการในครั้งนี เป็นการขอขยายเวลากระหว่างสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติ ซึ่งผมได้อนุญาตให้ขยายเวลาได้ จึงเรียนมาให้ทราบ เพื่อให้เป็นไปตามข้อบังคับการประชุม ข้อ ๘๒

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานวุฒิสภา : เรื่องที่ ๔ เป็นเรื่องของท่านแล้ว นรปดิ จะเรียนให้ที่ประชุมทราบ แล้วก็จะได้ปรึกษาหารือกันเท่าที่จะทำได้ เชิญท่านแล้วครับ

นายแคล้ว นรปดิ (ขอนแก่น) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผมแคล้ว นรปดิ จากจังหวัดขอนแก่น กระผมมีเรื่องที่จะต้องกราบเรียนขอปรึกษาหารือท่านประธานวุฒิสภา คืออย่างนี้ครับ ในงบประมาณฉบับปี พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้มีการบรรจุเรื่องบำเหน็จและเบี้ยหวัดของ ส.ส. ส.ว. มาในพระราชบัญญัติงบประมาณ แต่ว่าได้ทราบว่ารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ของประธานโทษ ไม่ออกชื่อนะครับจะให้เห็นว่า จะให้เบี้ยหวัดบำเหน็จบำนาญได้เฉพาะปี พ.ศ. ๒๕๔๐ ขึ้นไป ถ้าหากว่าเป็นเช่นนั้น ขอประธานโทษขอเรียนอีกนิดหนึ่ง ท่านรัฐมนตรีช่วยฯ จะออกพระราชกฤษฎีกามาในรูปนี้ ถ้าหากเป็นเช่นนั้นจะทำให้พวกเราหลายคนเป็นทั้งอดีต ส.ส. และเป็นทั้ง ส.ส. ซึ่งปัจจุบันก็เป็นสมาชิกวุฒิสภาอยู่ก็มี เสียสิทธิไป ท่านประธานฯ ครับ กระผมก็ได้ทราบว่า มีหลายคนอดีต ส.ส. ๑ ๔ ๕ สมัยที่กำลังป่วยอยู่หายใจพะงาบ ๆ กำลังรอวัน รอคืน รอเสียยาจากเงินจำนวนนี้ นอกจากนี้รวมทั้งพันเอกสมคิด ด้วย กระผมด้วย กระผมก็เป็นอดีต ส.ส. มา ๘ สมัย ขอประธานโทษครับ กระผมก็จะสิ้นสิทธิ์ด้วย มีอีกหลายคน เช่น คุณสมคิด ศรีสังคม ก็จะสิ้นสิทธิ์ด้วย ด้วยเหตุนี้จึงขอกราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาว่า ได้โปรดเห็นและให้ท่านเห็นแก่รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังด้วย หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังด้วย ไม่ควรจะจำกัดตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๔๐ ขึ้นไป ควรจะให้ทุกคนซึ่งเป็นอดีต ส.ส. ซึ่งมีชีวิตอยู่ในขณะนี้ได้รับประโยชน์ด้วยท่านประธานฯ จะว่าอย่างไรเรื่องนี้ กระผมร้องขอความกรุณาในนามของเพื่อนสมาชิกฯ ทุกคนที่กำลังป่วยอยู่ก็มีในขณะนี้ ขอความกรุณาท่านอย่างนี้ ท่านไปพูดกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง หรือรัฐมนตรีช่วยฯ ด้วย ขอความพระคุณด้วย

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณท่านแล้ว นรนิติ ท่านพันเอก สมคิด ก่อนนะครับ เชิญท่าน พันเอก สมคิด

พันเอก สมคิด ศรีสังคม (อุตรธานี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม พันเอก สมคิด ศรีสังคม สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอุตรธานี เรื่องบำเหน็จบำนาญของ นักรบเมืองหรือว่า ส.ส. ส.ว. นั่นนะครับ ตามที่ท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติจากขอนแก่น ได้กราบเรียนท่านประธานฯ ไปแล้วนั้น กระผมในฐานะที่ได้ผ่านชีวิตการเมืองมาพอสมควร ก็อยากจะ สนับสนุนด้วย ก็อย่างที่คุณแคว้น นรนิติ ได้กราบเรียนท่านไปแล้วนะครับว่า มีเพื่อน ส.ส. หลายคนเดี๋ยวนี้กำลังเจ็บป่วยอยู่ และไม่มีทางที่จะหาเงินหาทองอะไรมาเยียวยารักษาได้ พอสมควร จะอาศัยลูกหลาน และโดยเฉพาะเศรษฐกิจในปัจจุบันนี้ก็ยิ่งเห็นมากได้รับความ เลือดร้อนมาก ส.ส. รวมทั้ง ส.ว. เรานในอดีต ก็ได้ประกอบคุณงามความดีให้แก่ชาติบ้านเมือง มามากมาย เพราะฉะนั้นในต่างประเทศเท่าที่กระผมทราบ ก็มีหลายประเทศที่เขাজัดบำเหน็จ บำนาญให้นักการเมืองของเขา และความจริงกระผมอยากจะกล่าวไปถึงว่า เงินเดือนหรือเงิน ค่าตอบแทนของ ส.ส. หรือ ส.ว. ของเราก็น้อยมากในปัจจุบันนี้และถ้าหากเทียบของค์กรอิสระ ส.ว. เราเป็นผู้คัดเลือกให้ความเห็นชอบแก่บุคลากรหรือแก่กรรมการอะไรต่าง ๆ ขององค์กร อิสระ ไม่ว่าจะเป็น กกต. ป.ป.ช. หรืออะไรก็แล้วแต่ ท่านเหล่านี้มีเงินเดือนเป็นแสน ๆ แต่ว่า ส.ว. ของเราซึ่งเป็นผู้กั้นกรองคัดเลือกพวกนี้และนำกราบบังคมทูลฯ เพื่อให้แต่งตั้งตาม รัฐธรรมนูญ และเราก็ควบคุมและสามารถที่จะถอดถอนพวกนี้ได้ด้วย แต่ว่าเงินเดือนค่าใช้จ่าย ของ ส.ว. เรามีนิดเดียวเท่านั้น ครั้งหนึ่งหรืออาจจะไม่ถึงครึ่งของท่านเหล่านั้น นี่แหละครับ แล้วจะทำให้เราปฏิบัติหน้าที่ได้เต็มภาคภูมิได้อย่างไร กระผมขอกราบเรียนท่านประธานฯ ให้ ทราบไว้ และสำหรับผู้ที่ได้รับจากภาวะการเป็น ส.ส. ส.ว. ไปแล้วขอยุเมกไม่สามารถที่จะ ทำมาหากิน จะไปอาศัยลูกหลานของตัวเอง ลูกหลานของตัวเองก็เช่อยู่แล้ว อย่างนี้แหละครับ กลับไม่ได้รับการเหลียวแล ปล่อยให้ตกกระท้ำลำบากอย่างนี้ จะเป็นการกระทำที่ยุติธรรมหรือไม่ กระผมไม่อยากจะกล่าว ตามที่ทราบทางราชการกระทรวงการคลังจะออกพระราชกฤษฎีกา ให้ท่านหนึ่งบำนาญแก่นักการเมืองกลับจำกัดเสียอีก และกั้นที่เป็น ส.ส. มาก่อนนอนเจ็บป่วย อยู่อย่างที่คุณแคว้น นรนิติได้กล่าวไว้ ถูกทอดทิ้งไปเลย ไม่เช่อยู่ในข่าย และกึ่งจำกัดระยะเวลา ก็สูงจนเกินไปได้ถึง ๖ ปี ขนาดสัก ๔ ปีก็มาจะพอสมควร แล้วก็อยากจะได้ชดเชยอย่างนี้นะครับ คนที่เป็น ส.ส. หรือ ส.ว. นี้กระผมไม่ได้พูดเพื่อตัวเอง พูดเพื่อนักการเมืองที่ได้ประกอบคุณงาม ความดีให้แก่บ้านเมืองมาแล้ว ก็ควรจะมีการต่ออายุให้ด้วยพวกนี้ไม่ได้เป็นภาระของ งบประมาณหรือของงบการเงินของแผ่นดินบอกนายท่านไป เราซึ่งจวนเจียนไปไปทางนี้สู้รบสู้รบ

รั่วไหลไปในทางที่ไม่ดีไม่ชอบมากมาย เราจะตอบแทนคุณงามความดีให้แก่มหาผู้ปฏิบัติหน้าที่ เพื่อชาติบ้านเมืองในอนาคต และก่อดวงคำลำบากอยู่อย่างนี้ไม่ได้เสียหรือครับ ขอให้นึกถึงความยุติธรรมกันนี้ด้วย กระทบขอฝากไว้ด้วย ขอขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอขอบคุณครับ เชิญท่านประธานนิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์ ครับ

นายนิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์ (อ่างทอง) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอ่างทอง กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานฯ และสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติว่า เรื่องพระราชกฤษฎีกาบำเหน็จบำนาญของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภานั้น เป็นไปตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดแล้ว ขณะนี้รัฐสภาเองได้มีการนัดทั้งทางฝ่าย ส.ว. และ ส.ส. ไปร่วมประชุม โดยจะมีการตั้งกรรมการของ ๒ สภาร่วมกับทางฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายละ ๑ ท่าน ซึ่งทางวุฒิสภาก็ได้เสนอรายชื่อไปแล้ว ๑ ท่านที่จะร่วมพิจารณาในเรื่องนี้ กระผมอยากจะกราบเรียนในเบื้องต้นว่า ข้อเท็จจริงในเรื่องนี้ วันนั้นกระผมได้กราบเรียนต่อที่ประชุมเมื่อวันศุกร์ที่แล้ว ถึงความเป็นไปแล้วก็ในการประชุมเบื้องต้น เรากำลังพิจารณาที่จะแยกพระราชกฤษฎีกาขององคมนตรีและรัฐมนตรีออกจากของ ส.ว. และ ส.ส. เป็นคนละฉบับ และเงื่อนไขอย่างที่ท่านแคล้วกับท่านสมคิด ได้กล่าวไปนั้น เรากำลังจะอาศัยกรรมการ ๓ ฝ่ายคือจากรัฐบาล วุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎร เพื่อมาพิจารณาเงื่อนไขรายละเอียดทั้งหมด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีสมาชิกวุฒิสภา ๖ ปีนั้นคงเป็นไปได้ เพราะรัฐธรรมนูญนั้นกำหนดให้เราเป็นสมัยเดียว และการเลือกตั้งในปัจจุบันนี้มีการเลือกตั้ง ๓ ครั้ง ๔ ครั้ง ๕ ครั้ง ๖ ครั้ง และ ส.ว. ของเรานั้น บางท่านเพิ่งเข้ามาในหลังจากวันกำหนดการเลือกตั้งครั้งแรกก็ไปแล้ว ซึ่งอายุเกินไปได้ ในขั้นต้นนั้นกล่าวอย่างน้อยที่สุด ส.ว. ดำรงตำแหน่ง ๑ ปี ส.ส. ๒ ปีขึ้นไป ควรจะได้ ซึ่งในเรื่องนี้เงื่อนไขทั้งหมดอยู่ในระหว่างขึ้นเจรจากดลอง เพราะฉะนั้นอะไรที่เป็นผลประโยชน์ความชอบธรรมของสมาชิกวุฒิสภาและของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กระผมคิดว่า กรรมการ ๑ ท่านที่ได้พิจารณาตั้งไปจากสภาของเรา โดยที่เป็นตัวแทนก็ควรจะไปที่หาหน้าที่ ตรงนี้ให้ติดตามที่ท่านทั้งหลายยังข้องใจอยู่ครับ กระผมถือโอกาสกราบเรียนด้วยความเคารพครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอขอบคุณครับ ขอเชิญท่านถึงห้องก่อนครับ ^{hailand}

นายถาวร พิลาสมบัติ (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม ถาวร พิลาสมบัติ สมาชิกวุฒิสภาจากนครราชสีมา ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ในเรื่องเกี่ยวกับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการการเมืองเป็นเรื่องที่พุดกันมานาน

กระทบอยากจะทำกราบเรียนว่า ในอดีตในฐานะที่กระผมเคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 เป็นกรรมาธิการกิจการสภา ได้ทำเรื่องนี้มาหลายต่อหลายครั้งเกือบจะสำเร็จเรียบร้อย แต่ว่า
 เมื่อเปลี่ยนรัฐบาล ก็หยุดพูดไปและก็เริ่มต้นขึ้นใหม่มาเรื่อยๆ ไม่เสร็จสักที กระผมอยากจะทำ
 กราบเรียนว่า ในอดีตนั้นมีพระราชบัญญัติเกี่ยวกับข้าราชการการเมืองอยู่แล้ว ท่านที่เป็น
 รัฐมนตรีเมื่อสิ้นสุดลงก็มีบำเหน็จบำนาญ เป็นข้าราชการการเมืองก็เช่นกัน กระผมอยากจะทำ
 กราบเรียนว่า หลายต่อหลายท่านที่มาจากข้าราชการมาเป็นที่ปรึกษารัฐมนตรีบ้าง เลขาธิการ
 รัฐมนตรีบ้าง แล้วเอาเงินเดือนค่าสุดมาคิดบำเหน็จบำนาญใหม่จาก ๒,๐๐๐ - ๓,๐๐๐ บาท
 เป็น ๓๐,๐๐๐ - ๕๐,๐๐๐ บาท ซึ่งอันนี้หลายต่อหลายท่านได้ประโยชน์อย่างมหาศาล กระผม
 อยากจะทำกราบเรียนว่า ในเรื่องข้าราชการการเมืองก็ดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็ดี ในอดีตนั้น
 ไม่เคยที่จะพูดถึงความเดือดร้อนของตนเองและไม่เคยเสนอเรื่องเหล่านี้ ซึ่งแตกต่างจาก
 ข้าราชการและลูกจ้าง กระผมอยากจะทำกราบเรียนว่า ตำแหน่งลูกจ้างประจำในภาครัฐ เขายัง
 มีบำเหน็จในขั้นสุดท้าย แต่ข้าราชการการเมืองหลายต่อหลายท่านดะกล่าวลำบาก อย่างที่ท่าน
 ผู้ทรงเกียรติ ผู้สูงอายุ ท่านแล้วกับท่านสมคิดได้กราบเรียนไปแล้ว กระผมอยากจะทำกราบ
 เรียนว่า อย่างน้อยที่สุดการจะพิจารณาเรื่องนี้เพื่อความเป็นธรรมของสังคมกับผู้ที่มิใช่ลูกจ้าง
 กระผมไม่อยากจะเรียนว่า เป็นเงินบำเหน็จบำนาญ อยากจะเรียนว่า เป็นเงินยกย่องเกียรติหรือ
 อะไรก็ได้เนอะครับ ที่สามารถที่จะให้ท่านเหล่านั้น ซึ่งมีคุณงามความดีกับชาติบ้านเมืองอย่าง
 มหาศาลมาแล้วสามารถจะอยู่ได้ในสถานะหนึ่ง ตามสมควรแก่อัธภาพของตนเอง และอีก
 อย่างหนึ่งกระผมอยากจะทำกราบเรียนว่า ถ้าหากว่าคิดย้อนหลังไปก็ไม่ได้มาก มีไม่กี่พันหรือ
 หมื่นบาท สมัยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหลายท่านเป็นสิบกว่าสมัยก็ไม่มีบำเหน็จไม่มีบำนาญ
 อยู่อย่างลำบากยากแค้น กระผมอยากจะทำกราบเรียนว่า ยิ่งเหล่านี้ยกยกจะฝากท่านประธาน
 คณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภา หรือตัวแทน ๗ ท่านของสมาชิกวุฒิสภาขึ้นไปคิดเรื่อง
 เหล่านี้กระผมอยากจะทำกราบเรียนว่า เรื่องเหล่านี้ไม่ได้ผิดหรือครับ ถ้าหากทั้ง ๒ สภาตกลง
 กันทุกอย่างจะเป็นไปได้ทั้งสิ้น กระผมอยากจะทำกราบเรียนว่า หลายต่อหลายครั้งนะครับ ที่เรา
 พยายามพูด พยายามทำ แต่ในอดีตนั้นมีอยู่ ๒ กลุ่มบุคคล คือกลุ่มหนึ่งนั้นแต่ก่อนนั้น
 พูดเฉพาะคนที่ข้าราชการการเมือง แต่กลุ่มที่ไม่ได้เป็นข้าราชการเหล่านั้นส่วนมากก็ไม่เห็นด้วย
 แต่คราวนี้ รู้สึกว่าฝนจะตกทั่วฟ้า พูดถึงผู้แทนราษฎร พูดถึงวุฒิสภาด้วย คิดว่าน่าจะสำเร็จ
 แต่อย่างไรก็ตามกระผมอยากให้อัยการปรึกษากันถึงข้อดีด้วย อย่างน้อยที่สุดคนที่เคยช่วยชาติบ้านเมือง
 มาจะได้สามารถอยู่ได้ด้วยตามอัธภาพของตนเองตามสมควร ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบุญครับ ท่านสมาชิกฯ ครับ ผมมีเวลาแค่ ๑๐ นาทีครับ เพราะเดี๋ยวเที่ยงสมาชิกสภาผู้แทนฯ เขาจะต้องประชุมกัน เพราะฉะนั้นขอเวลาสั้น ๆ มีดังนี้ครับ ท่านสมบูรณ ท่านวงศ์พันธ์ และท่านสมพงษ์นะครับ ขอเชิญท่านสมบูรณ ก่อนนะครับ ให้ ๒ นาทีนะครับ

นายสมบูรณ ทองบุราณ (ยโสธร) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ที่เคารพครับ ผม สมบูรณ ทองบุราณ สมาชิกวุฒิสภาจากยโสธร ท่านประธานฯ ครับ ผมเขียนต่อท่านประธานฯ ว่า ที่ผ่านมานี้ทางสภาเราทั้ง ๒ สภาท่านเป็นะหรับ ทั้ง ส.ส. และ ส.ว. นี้ไม่เคยทำอะไรเพื่อตัวเองสักทีเดียว ท่านประธานฯ ครับ ที่ผ่านมาก็นึกถึงคนโน้นคนนี้ ถ้าพูดถึงเรื่องตัวเองบ้างก็หาว่าทำเพื่อตัวเองนะครับ แต่วันนี้น้อยรับความจริง หลายคนเป็นครูบาอาจารย์ก็มี แต่หลายคนเป็นนายอำเภอ นะครับ หากออกจกนายอำเภอมาสมัคร ส.ส. บางท่านเป็นได้แค่ ๑ เดือนขุดสกา สุดท้ายสอบตก ท่านประธานฯ ครับ ขออนุญาตคิดเดี๋ยวก่อน ยกตัวอย่างที่อุดร ทองน้อย ประยงค์ มูลสาร อย่างนี้ถ้าหากครับ กระผมเองก็เคยสอบตก ถ้ากรทษาไม่เลียง ดายทั้งเป็นละครับท่านประธานฯ เพราะฉะนั้นเรื่องอย่างนี้ ต่อให้ท่านประธานฯ บอกว่า ข้าราชกรรการเมืองคนที่ป็นรัฐมนตรี กระผมถามว่า มีรัฐมนตรีคนไหนที่สอบตกไปแล้วไม่ขอรับเงิน ไม่มีหรือครับท่านประธานฯ มาวันนี้ ผมเรียนท่านประธานฯ ว่า จะเป็น ส.ส. ก็แล้วแต่ หรือเป็น ส.ว. ก็แล้วแต่นะครับ จากปัจจุบันที่สอบตกทั้งหลายนี้รับทั้งประเทศไม่เกิน ๑,๐๐๐ คนหรือครับ ให้เขาไปเถอะ ท่านประธานฯ ถ้าจะให้ให้ไปเถอะ เดือนละ ๑๐,๐๐๐ บาทก็เพื่อความอยู่รอดนะครับ อย่างน้อยค่าของผ้าป่าก็ไม่พออยู่แล้ว อย่าไปคำนวณแล้วว่ คนนี้เป็น ส.ส. มากี่สมัย เป็น ส.ว. มากี่ปีนะครับ แต่ ๑,๐๐๐ คน เลี้ยงเขาเถอะ ท่านประธานฯ ไหน ๆ ก็เป็นนายอำเภอ อยู่ไม่ได้แล้วไซ้ใหม่ครับ จะกลับไปสอนหนังสือเขาก็ไม่จ้างหรือครับ ก็ขอฝากท่านประธานฯ อย่างนี้ อย่างประธานาธิบดีอเมริกาเขาได้เงินเดือนตลอดนะครับ ผมก็ไม่ว่าเขา ก็คือดูแลคนอื่นแล้วดูพวกเราด้วยนะครับ ขอพระคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบพระคุณครับ ขอสั้น ๆ นะครับ เพราะเดี๋ยวลเวลาเราไม่พอ ในเรื่องกระทู้ขณะนี้ทางรัฐบาลคณะรัฐมนตรีได้มาแล้วนะครับ ผมขอสั้น ๆ นะครับ ท่านวงศ์พันธ์แล้วท่านสมพงษ์ครับ คนละ ๒ นาทีนะครับ

นายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง (พังงา) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ที่เคารพครับ ผม วงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง ส.ว. จังหวัดพังงา เวลา ๒ นาที ผมจะพยายามให้อยู่ใน ๒ นาทีจริงๆ ท่านประธานฯ ที่เคารพ ท่านประธานฯ ครับ เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่า รัฐสภาของเรามีร าชการวิทยประจำก็คือ วิทยาลัยความถี่ที่เอฟเอ็ม ๘๘.๕

ประธานวุฒิสภา : ท่านวงศ์พันธ์ครับ ขอประเด็นเรื่องที่ปรึกษาของท่านแคล้ว เรื่องกำหนดจำนวนของข้าราชการฝ่ายการเมือง เรื่องนั้นเดี๋ยวเอาไว้ว่ากันที่หลังครับ ผมเข้าใจครับ

นายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง (พังกา) : ถ้ามองประเด็นของท่านแคล้ว ผมคงไม่มีประเด็นที่จะพูดครับ แต่ว่าถ้าเรื่องเอฟเอ็ม ๘๑.๕ ผมน่าจะประเด็นเดือครับ

ประธานวุฒิสภา : ผมขอประเด็นนี้ก่อนครับ ท่านวงศ์พันธ์ เดี่ยวผมขอให้ท่านพูดที่หลังครับ

นายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง (พังกา) : ใ้ครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบพระคุณมากครับ ขอท่านสมพงษ์ สระกวี ครับ

นายสมพงษ์ สระกวี (สงขลา) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ผมสมพงษ์ สระกวี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสงขลา ที่จริงผมน่าจะประท้วงท่านประธานฯ ด้วยซ้ำไปครับ เป็นความกรุณาของท่านประธานฯ ครับ ที่รับฟังคำปรึกษาของเพื่อนสมาชิกวุฒิสภา แต่ที่ท่านประธานฯ ปล่อยให้สภาพแบบนี้เกิดขึ้นทุกการประชุมนี้เนี่ยครับ เรื่องก็จะยาวเพราะเรื่องสิทธิประโยชน์ของเพื่อนสมาชิกวุฒิสภานั้น น่าจะทำได้ถึง ๒ ทางอยู่แล้ว

ทางที่ ๑ นั้นะครับ เพื่อไม่ให้เสียเวลาของที่ประชุมแห่งนี้ เดินเข้าไปในห้องท่านประธานสภาที่ปรึกษาได้โดยตรง

ทางที่ ๒ นั้น ผมอยากจะเรียนกับเพื่อนสมาชิกฯ ว่า ได้มีคณะทำงานของวุฒิสภาแห่งนี้ ซึ่งได้ทำงานเรื่องสิทธิประโยชน์ของเพื่อนสมาชิกฯ และเพื่อให้เกิดการของสภาดำเนินไปได้อยู่คณะหนึ่งแล้วและได้ทำงานไปแล้ว ซึ่งท่านประธานฯ น่าจะจะได้ทำความเข้าใจเสียแต่เบื้องต้นจะได้ไม่ยาว เพราะฉะนั้นเรื่องกำหนดจำนวน เรื่องเงินเดือน เรื่องเบี้ยประชุม เรื่องรถรับส่ง เรื่องสารพัดเรื่อง ซึ่งเพื่อนสมาชิกฯ จะต้องนำมาปรึกษาท่านประธานฯ ในที่ประชุม อาศัยความใจกว้าง อาศัยความมีเมตตาของท่านประธานฯ ทำให้ที่ประชุมแห่งนี้เสียเวลาไป ซึ่งจะเป็นเรื่องไม่เหมาะสมกระมังที่จะปรึกษา เพราะฉะนั้นเพื่อนสมาชิกฯ ครับอย่าได้โกรธหรือกล่าวโทษผมเลย ถ้าจะปรึกษาเรื่องแบบนี้ ผมคิดว่า ชั้น ๓ ห้องประธานฯ เกิดลยควเวลา ถึงแม้ผมจะพูดแทนท่านประธานฯ ไม่ได้ ผมคิดว่าเท่าที่ปฏิบัติทำได้อยู่แล้วกับทางที่ ๒ คณะทำงานไปพูดกันให้ชัด เดินเข้าไปให้ที่ระบบให้เสียคณะทำงาน ไปทำงานในเรื่องนี้ ก็ยังทำได้อีกตั้งหลายเรื่อง รวมทั้งเรื่องสถานีวิทยุของคุณวงศ์พันธ์ด้วย เพราะฉะนั้นผมขอปรึกษาท่านประธานฯ ครับ ได้สรุปแล้วก็เปิดเป็นแนวทางในทางปฏิบัติเอาไว้ครับ จะได้ไม่เป็นที่เสียเวลาของที่ประชุมแห่งนี้ครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ คือขอบคุณต่อคำแนะนำนะครับ เพราะฉะนั้นผมขอสรุปเรื่องนี้ เพราะว่าเรามีเวลาอีก ๑ นาทีสำหรับรัฐบาล มิฉะนั้นเราจะเสียการงานราชการนะครับ เขาเห็นว่าเรื่องงานที่เราปรึกษาหรือว่าแจ้งให้ทราบ ในเรื่องที่ ๔ เราได้ทำกันไปแล้ว ทีนี้เกรงว่าจะกระทบต่อเงื่อนไขเล็ก ๆ น้อย ๆ ซึ่งเรื่องนี้ยังไม่ได้ข้อยุติแล้วก็ตาม ความห่วงใยในเรื่องว่า จะได้หรือไม่ได้ เป็นเรื่องที่ต้องมีพระราชบัญญัติ ซึ่งขณะนี้ทางท่านประธานนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภาได้ทำงานแล้ว แล้วเงื่อนไขส่วนนี้ทำมาตั้งแต่ที่ที่แล้วนะครับ เพราะว่าทางที่ได้ไปสัมมนากันที่ขอนแก่น มีเงื่อนไขอยู่ส่วนหนึ่งร่วมกันของรัฐบาล เพราะฉะนั้นเพื่อให้เสียเวลาทางรัฐบาล ผมขออนุญาตขอพวกเราผ่านเรื่องนี้ไปก่อน และเดี๋ยวว่ากันใหม่ ถ้ามีเวลาตอนท้ายเป็นเรื่องอื่น ๆ นะครับ ผมจะอนุญาตตอนนั้น ผมคิดไว้แล้ว มีท่านเขาวริน ท่านจิโรจน์ ท่านบุญญา หลีเหลด ผมขอจบเรื่องนี้ไว้ก่อนนะครับ แล้วเรื่องของคุณวงศ์พันธ์ ก็ขอเป็นเรื่องตอนท้ายนะครับ เพราะรัฐบาลมาคอยนาน เสียเวลาการบริหารราชการแผ่นดินท่านนะครับ ก็ผ่านเรื่องแจ้งให้ทราบเรื่องที่ ๔ ไป

ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มีนะครับ

ก็ขอเป็นระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องกระทู้ถาม

กระทู้ถามที่ ๑ เรื่อง การใช้ดาวเทียมสำรวจทรัพยากรทางไกล พื้นที่ลุ่มน้ำเชิงจังหวัดกาญจนบุรี โดยคำสั่งส่วนตัวของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี อาจารย์สมเกียรติ อ่องนวมิล สมาชิกวุฒิสภาเป็นผู้ตั้งกระทู้ถาม ตามนายกรัฐมนตรี้ กระทู้ถามนี้ ฯพณฯ ท่านนายกรัฐมนตรี ได้มอบหมายให้ พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมมาตอบแทนนะครับ

LIRT

(ส่วน ก)

วันที่ ๓๔/๒๕๕๔ วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๔ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
กรุงเทพฯ วันที่ ๐๔๑

วุฒิสภา

๒๗ เมษายน ๒๕๕๔

เรื่อง การใช้ดาวเทียมสำรวจทรัพยากรทางไกลพื้นที่ถ้ำลี้เซ็ก จังหวัดกาญจนบุรี
โดยคำสั่งส่วนตัวของนายกรัฐมนตรี

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม ตามนายกรัฐมนตรี ดังต่อไปนี้

จากการที่นายกรัฐมนตรี ได้เดินทางไปสำรวจถ้ำลี้เซ็ก จังหวัดกาญจนบุรี เมื่อต้นเดือนเมษายน ๒๕๕๔ ที่ผ่านมา จากนั้นนายกรัฐมนตรีก็ได้กล่าวว่าได้คิดต่อสั่งการให้ บริษัท ดาวเทียม ของเพื่อนชาวต่างชาติ ให้ถ่ายภาพถ้ำลี้เซ็ก เพื่อศึกษาภายในของถ้ำ โดยแจ้งว่ามีค่าใช้จ่ายแค่ประการใด แต่ในวันถัดมานายกรัฐมนตรี กล่าวแล้วว่าจะต้องใช้เงินส่วนตัวบ้างแต่ไม่มากนัก ซึ่งจากการสั่งงานเป็นการส่วนตัวของนายกรัฐมนตรีเช่นนี้ ทำให้เกิดข้อสงสัยและเป็นวิพากษ์วิจารณ์ในหมู่ประชาชนทั่วไปเป็นอันมาก จึงขอเรียนถามว่า

๑. นายกรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งการเช่นนั้นหรือไม่ และการสั่งการดังกล่าวมีรายละเอียดอย่างไร และเป็นภาระเม็ดเงินผูกพันกับความมั่นคงของประเทศอย่างไร หรือไม่
๒. ดาวเทียมที่ใช้สำรวจมีชื่ออะไร มีผู้ใดเป็นเจ้าของ มีประวัติภาพหรือมีสมรรถนะอย่างไร และนายกรัฐมนตรีได้ใช้ค่าใช้จ่ายส่วนตัวไปเท่าใด รวมทั้งขอทราบรายละเอียดการสำรวจของดาวเทียมดังกล่าว
๓. เหตุใดจึงไม่ใช้บริการของหน่วยงานราชการของไทย ทั้ง ๆ ที่มีข้อตกลงระหว่างประเทศ ให้บริการดาวเทียม LANSAT, SPOT และอื่น ๆ โดยมีสถานีรับและวิเคราะห์สัญญาณดาวเทียมอยู่แล้วที่เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

ขอให้อธิบดีที่ประชุมวุฒิสภา

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

สมเกียรติ ลอณวิมล

(นายสมเกียรติ ลอณวิมล)

เลขาธิการวุฒิสภา จังหวัดสุพรรณบุรี

สำเนาถูกต้อง

(นงจิรา จิตพิชสาร)

หัวหน้าฝ่ายนิติและกรรมาธิการ

กองการประชุม

Legislative Institutional Repository of Thailand

๒๕๕๔-๕๕
พิมพ์
๒๕๕๔-๕๕
ท่าน

ประธานวุฒิสภา : เชิญผู้ตั้งกระทู้ถาม อาจารย์สมเกียรติ เชิญครับ

นายสมเกียรติ อ่อนวิมล (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ กระผม สมเกียรติ อ่อนวิมล สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสุพรรณบุรี ด้วยความห่วงใยปัญหาความมั่นคงของชาติ โดยการใช้เทคโนโลยีของต่างชาติมาแทรกแซงในทรัพยากรธรรมชาติของไทยและด้วยความห่วงใยในการใช้อำนาจ ซึ่งอาจจะไม่มีตามกฎหมายของผู้บริหารประเทศ ทำให้กระผมต้องขอกราบเรียนท่านประธานฯ ตั้งกระทู้เรื่องการใช้อาวุธเทียมสำรวจทรัพยากรทางไกลพื้นที่ถ้ำลิเจีย จังหวัดกาญจนบุรี และคำสั่งส่วนตัวของท่านนายกรัฐมนตรี กระผมขอตั้งกระทู้ถามท่านนายกรัฐมนตรี ดังต่อไปนี้ครับ

จากการที่นายกรัฐมนตรีได้เดินทางไปสำรวจถ้ำลิเจีย จังหวัดกาญจนบุรี เมื่อต้นเดือนเมษายน ปี ๒๕๕๕ คือปีที่ผ่านมา หลังจากนั้นท่านนายกรัฐมนตรีก็ได้กล่าวว่าได้ติดต่อสั่งการให้บริษัทดาวเทียมของเพื่อนชาวต่างชาติของท่านให้ถ่ายภาพผ่านดาวเทียมเป็นภาพถ้ำลิเจียจากทางไกล เพื่อศึกษาสภาพภายในของถ้ำและใต้พื้นดิน โดยแข่งว่ามีได้มีค่าใช้จ่ายแต่ประการใด แต่ในวันถัดมาท่านนายกรัฐมนตรีก็กล่าวแล้วว่า จะต้องใช้เงินส่วนตัวบ้างแต่ไม่มากนัก ซึ่งจากการสั่งงานเป็นการส่วนตัวของท่านนายกรัฐมนตรีก็ทำให้เกิดข้อสงสัยและเป็นที่วิพากษ์วิจารณ์ในหมู่ประชาชนทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระผมซึ่งพอจะมีความเข้าใจเรื่องระบบรีโมตเซนซิง (Remote sensing) หรือการถ่ายภาพทางไกลผ่านดาวเทียมอยู่บ้างจึงขอเรียนถามว่า

ข้อ ๑ ท่านนายกรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งการเช่นนั้นหรือไม่ และการสั่งการดังกล่าวเป็นการส่วนตัวนั้นมีรายละเอียดอย่างไร เป็นการละเมิดต่อกฎหมายเกี่ยวกับความมั่นคงของประเทศไทยของเราอย่างไรหรือไม่

ข้อ ๒ ดาวเทียมที่ท่านนายกรัฐมนตรีอ้างว่าเป็นของเพื่อนและขอให้เพื่อนถ่ายภาพประเทศไทยให้ ชื่อดาวเทียมอะไร มีผู้ใดเป็นเจ้าของ บริษัทอะไร มีประสิทธิภาพหรือมีสมรรถนะอย่างไรในการถ่ายแบบรีโมตเซนซิง แล้วท่านนายกรัฐมนตรีใช้เงินส่วนตัวเพื่อประเทศชาติไปเท่าไรในการนี้ และขอทราบรายละเอียดผลของการสำรวจดาวเทียมเป็นข้อมูลเชิงวิชาการ หลักฐานเอกสารด้วย

ข้อ ๓ ถ้าท่านนายกรัฐมนตรีทำอย่างนี้ประกาศไว้อย่างนั้นจริง กระผมก็สงสัยว่าทำไมท่านจึงไม่ใช้บริการของหน่วยราชการไทย ทั้ง ๆ ที่มีข้อตกลงระหว่างประเทศอยู่แล้วโดยการใช้ดาวเทียมแลนดแซต (Landsat) ดาวเทียม Spot ดาวเทียมมอส ๑ อีอาร์เอส ๑ เออีอาร์เอส ๑ ดาวเทียมโนอา ส่วนแต่เป็นดาวเทียมสำรวจทรัพยากรทั้งสิ้น ก็ขอถามจะขอถามว่า

ทำไม่จึงไม่ใช้บริการของสำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ ซึ่งก็ให้บริการประเทศเพื่อนบ้าน ๑๗ ประเทศในพื้นที่ ๒,๕๐๐ ตารางกิโลเมตรตามข้อตกลงระหว่างประเทศอยู่แล้ว ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญทางรัฐบาลครับ

พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ (รองนายกรัฐมนตรี) : ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ กระผม พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ รองนายกรัฐมนตรีได้รับทราบมอบหมายจากท่านนายกรัฐมนตรีให้มาตอบกระทู้ของท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ ก่อนอื่นกระผมต้องขอกราบอภัยด้วย ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ เพราะว่าเมื่อสัปดาห์ที่แล้วเคยเชิญต้องไปปฏิบัติราชการเลยกลับมาไม่ทัน ขออนุญาตที่จะตอบคำถามของท่านสมาชิกฯ ทั้ง ๓ ข้อดังต่อไปนี้

ข้อที่ ๑ ท่านนายกรัฐมนตรีเป็นผู้นำฝ่ายบริหารที่สูงสุด กระผมว่าความปรารถนาของท่านนายกรัฐมนตรีในการที่จะใช้เครื่องมือทั้งสิ้น ในการรวบรวมข้อมูลข่าวสารเพื่อพิสูจน์ความเป็นจริงของเรื่องที่กำลังเจียวนั้น กระผมว่าเป็นสิ่งที่ท่านสามารถจะทำได้ สิ่งที่ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติกรุณาให้ความห่วงใยในเรื่องของความมั่นคงนั้น เป็นความห่วงใยที่น่าชื่นชมและน่ายกย่องสรรเสริญอย่างที่สุด แต่อย่างไรก็แล้วแต่ ดาวเทียมที่ท่านสมาชิกฯ ที่เคารพ ก็คงจะทราบแน่ครับว่า เป็นของหลายประเทศและหลายชาติ บนห้วงอวกาศหรือจากผิวพื้นโลกสูงขึ้นไปพันรัศมีในระยะทาง ๑๐๐ กิโลเมตร เราถือว่าเป็นฟรีสกาย (Free sky) หรือเป็นท้องฟ้าที่เสรี ไม่ว่าจะเป็นความหึงหวงของใครที่ปล่อยขึ้นไปก็สามารถที่จะถ่ายภาพตรงไหนก็ได้โดยไม่ต้องได้รับการขออนุญาตจากเจ้าของประเทศนั้น ๆ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติคงเข้าใจดีแล้วนะครับว่า ดาวเทียมที่ใช้ในการตรวจสอบทรัพยากรที่ดิน หรือถ่ายภาพต่าง ๆ ที่เราเรียก รีโมตเซนซิงนั้น เป็นดาวเทียมอยู่ในรัศมีที่ต่ำสุด หรือเป็นขอบเซอร์เวอซันแซตเทลไลท์ (Observation satellite) ระยะสูงประมาณ ๒๐๐ - ๔๐๐ กิโลเมตร นั่นก็คือสิ่งที่พวกเรายังห่วงใยกันอยู่ว่าจะมีบางชาติ บางประเทศนั้นจะได้อาศัยเทคโนโลยีอันนี้ที่มีอยู่อาจจะได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับทางภูมิรัฐศาสตร์และลักษณะของภูมิประเทศของประเทศเราไปได้ ต้องขอขอบพระคุณอย่างสูงในความห่วงใยในเรื่องความมั่นคงครับ

ในประเด็นที่ ๒ ที่ท่านได้กรุณาถามถึงว่า ใช้ดาวเทียมดวงใหม่ ใครเป็นเจ้าของ แล้วก็ได้ใช้งานประมาณไปเท่าไร ขออนุญาตกราบเรียนอย่างนี้นะครับว่า ดาวเทียมที่จะใช้ในการสำรวจในลักษณะอย่างนั้นนั้นมีอยู่ ๒ ลักษณะ ประเภทแรกเราเรียกว่า อีโอบี (EO)

หรือที่เรารู้จักกันดีก็คือการถ่ายภาพแบบเซอร์เวอซัน (Electro-optical sensing) ส่วนพวกที่บน

มีใช้อยู่ ที่เราเรียก สทพว. นั้นส่วนใหญ่ที่แลนด์แซทก็ตี สฟอดก็ตี หรือความเทียมที่ได้กรุณา พุดมาทีดี จะเป็นลักษณะของอีโอเซนเซอร์ทั้งนั้น เป็นอิเล็กทรอนิกส์หรือออปติคอลเซนเซอร์ อีกแบบหนึ่งที่สามารถใช้ได้นะครับ เราเรียกว่าแบบ ซาร์ (SAR) ที่ข้อมาจาก จีนเทคโอพอลเจอร์ เรดาร์ (Synthetic aperture radar) อย่างเช่น เรดาร์แซทของแคนาดาที่ใช้อยู่ เป็นความเทียมที่จะ มีขีดความสามารถในการทะลุทะลวงลงไปข้างล่างพอสมควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเป็นพื้นที่ที่ ปกคลุมด้วยต้นไม้ ป่าไม้ ก็สามารถจะถ่ายภาพเครื่องบินได้ ถ้าเป็นพื้นดินก็สามารถจะทะลุลง ไปได้มากพอสมควรครับ กระผมไม่มีรายละเอียด แต่ว่าสามารถทะลุลงไปได้พอสมควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งสามารถที่จะแยกแยะถึงจับบนผิวดินเรียกว่า ไดอิเล็กทริก (Dielectric) บนผิวดินได้ อันนี้ก็เป็นสิ่งที่อยากจะกราบเรียนให้ทราบ เพราะฉะนั้นจะต้องเป็นพวกเรดาร์แซท ทั้งสิ้นที่สามารถที่จะใช้ได้ ส่วนท่านจะใช้ดวงไหน กระผมกราบเรียนด้วยความจริงว่า ยังไม่ทราบ นะครับ และก็ยังไม่แน่ใจด้วยว่า ซพพว. ได้ใช้งาน หรือ ได้สั่งให้เพื่อนของท่านทำอย่างนั้น นะครับ อันนี้กระผมยังไม่ทราบ แต่ว่าจะได้พยายามให้ข้อมูลเท่าที่กระผมมีอยู่และเท่าที่ได้ รับทราบจากท่านนายกรัฐมนตรีโดยตรง ส่วนผลที่ได้รึว่านั่นกระผมคิดว่า ท่านนายกฯ ท่านมีความเข้าใจในเทคโนโลยีอย่างนี้ดี กระผมคิดว่าท่านคงจะได้มีการติดต่อหรือสั่งการไป ถ้าจะมีการสั่งการก็คงจะเป็นลักษณะที่ว่า ครอบคลุมเป็นพื้นที่ หรือเจาะจงลงไปเป็นพื้นที่หรือเป็น ตำบล ถ้าเจาะจงลงไปเป็นพื้นที่หรือตำบลก็จะมีอีกปัจจัยหนึ่งที่จะเข้ามาเกี่ยวข้อง นั่นก็คือ เรื่องความชัดเจนหรือที่เราเรียก เรสโซลูชัน (Resolution) คือ เรสโซลูชันอันนี้ก็อีกตัวหนึ่ง ที่มีความหมายมาก แลนด์แซทในขณะนี้ที่เป็นของสหรัฐฯ นั้น เรสโซลูชันถึง ๒๐ เมตร ๓๐ เมตร ด้วยกัน ถ้าเป็นสปอดหรือความเทียมที่ชื่อว่า สปอด ซึ่งเป็นของฝรั่งเศส ก็มีเรสโซลูชัน ประมาณ ๑๐ เมตร ขณะนี้เท่าที่กระผมทราบ ที่มีเรสโซลูชันค่าสูงสุดขณะนี้ คือ แอมบอดของ สหรัฐฯ แต่อีกไม่กี่เดือนข้างหน้า สหรัฐอเมริกาจะปล่อยดาวเทียมดวงใหม่ขึ้นไป เขาเรียก ควิกโอบอร์ทั ที่ มีเรสโซลูชันเพียงครึ่งเมตรเท่านั้นเอง ครบนั้นจะเป็นอีกปัจจัยหนึ่งครับ ถ้าหากว่า เราต้องการที่จะตรวจสอบรายละเอียด เป็นตำบลเล็ก ๆ อันนี้ก็เป็นการตอบในเรื่องที่ ๒ ส่วนท่านจะให้เงินเท่าไร กระผมไม่ทราบจริง ๆ ครับ ก็คงจะไม่มากนักนะครับ

ประเด็นที่ ๓ หรือข้อต่อตอนที่ ๓ ก็คือ ทำไมไม่ใช้เงินของเรา กราบเรียน ไปแล้วบางส่วนนะครับ ว่าทางสำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีทางอวกาศและภูมิสารสนเทศ ที่เราเรียกว่า สทพว. ที่ได้ทำงานมาตั้งแต่ปี ๒๕๒๕ นั้น ก็ควบคุมดาวเทียมบางตัวเท่านั้นเอง ซึ่งเท่าที่ดูก็คงจะไม่มีเรสโซลูชันพอ แล้วยังเป็นเทคโนโลยีเสียเป็นส่วนใหญ่ หรือเป็นแบบอิเล็กทรอนิกส์ของผลิตออกมาเป็นส่วนใหญ่ ก็ขอขอบพระคุณความเรียงที่อกระผมทราบ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ พลตรี มนูญกฤต รูปขจร ประธานวุฒิสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้นายพิเชษฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่งปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชษฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญ ดอกเตอร์สมเกียรติศรีรับ

นายสมเกียรติ อ่อนวิมล (สุพรรณบุรี) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ท่านรองนายกรัฐมนตรีรับ ท่านก็ไม่สามารถจะให้คำตอบกับผม ข้อที่ ๑ ได้ เพราะว่าท่านนายกฯ มีอำนาจที่จะสั่งอะไรก็ได้ ที่ถือว่าทำเพื่อประโยชน์ของประเทศชาตินั้นผมเข้าใจ ข้อ ๒ มีท่านไม่ได้ตอบเลยว่า ท่านนายกฯ มีเพื่อนชื่ออะไร สั่งให้ใช้ความเทียมอะไร ใช้เงินเท่าไร ท่านก็บอกว่าไม่ทราบ เพราะฉะนั้นนี่ยังเป็นความลับดำเนินต่อไป ส่วนเทคโนโลยีข้อมูลทางวิชาการอะไรนี้ไม่มีปัญหาครับ ผมทราบดี ผมมีตำรา มีหนังสือหลายเล่มที่ผมค้นคว้า แล้วก็ได้ประสานงานกับองค์กรที่เกี่ยวข้อง ประเด็นที่ ๓ เป็นเรื่องง่าย ๆ ครับ เพราะว่าดาวเทียมสำรวจทรัพยากรที่ใช้ในโลกรุ่นและที่ประเทศไทยใช้ ก็มีแลนด์ซัท มีสาคอด มีมอส ๑ อีอาร์เอส ๑ เจอีอาร์เอส ๑ โนอา อันนี้ผมรวมที่สำรวจทางทะเลด้วย ของฝรั่งเศส ของญี่ปุ่น ของนาซา เป็นข้อตกลงระหว่างประเทศ แล้วประเทศไทยเราก็มีสถานีรับสัญญาณและอ่านภาพดาวเทียมดังที่ได้กล่าวไปแล้ว อยู่ท่าลาดกระบัง สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ ไม่มีที่ลับที่จะทำได้ ไม่มีเพื่อน ไม่มีบริการจากเพื่อนถึงเพื่อนที่เป็นเพื่อนนักธุรกิจสู่เพื่อนที่เป็นนายกรัฐมนตรี ถ้ามีผมอยากรู้ เพราะว่ากัคมายังไม่เคยเจอ เราไม่เคยเป็นประเทศที่ถึงใหญ่ที่สุดนอกเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ในฐานะสถานีรับสัญญาณและส่งต่อสัญญาณให้เพื่อนบ้านผมบอกแล้วว่า ๒,๕๐๐ ตารางกิโลเมตร รอบ ๆ เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เราส่งสัญญาณให้ส่งการอ่านสัญญาณให้กับอินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ มาเลเซีย ทั่ว ๆ กับพม่า เวียดนาม ลาว บังกลาเทศ ภูฏาน เนปาล อินเดีย บรูไน ศรีลังกา ได้ห้วน จีนฮ่องกง เกือบหมดเมื่อเราเป็นเพื่อนของประเทศเหล่านั้น ไม่มีเพื่อนคนไหนที่จะมาช่วยเพื่อน แล้วถึงส่งดาวเทียมขึ้นไป เพราะไม่มีมันท้องฟ้า ผมจึงสงสัยว่าท่านนายกรัฐมนตรีคงจะหาวิธีตอบคำถามไปเถียง ๆ ไป แล้วก็พบว่าทำไม่ได้ เพื่อให้คุณชเวรบิน ลัททคัดคีธีร์ เพื่อนของผม ซึ่งเป็นสมาชิกวุฒิสภา อดีตการค้นหาสิ่งที่เขามุ่งมั่น คือพลังงานฯ ไม่ได้มีอะไรเลยครับท่านนายกฯ แต่เพียงแต่จะหลอกล่อ ขอบพระทานโทษใช้คำที่ไม่สุภาพ เพียงแต่จะทำให้เข้าใจว่าท่านแล้ว แล้วท่านนายกฯ ตอบหลังจากนั้นนะครับ บอกว่าสำรวจแล้ว ถ่ายแล้วไม่มีอะไรหรอก ไม่เจตอะไรเลย ซึ่งในทางเทคนิคเรารู้ซึ้งซึ้งเท่าไรก็ที่จะดูทะเลงได้พื้นดินหาอะไรได้ดินไม่ได้ เพราะว่ามีเทคโนโลยี

เป็นการสำรวจสภาพพื้นผิว ถ้าจะดูอะไรได้ดินว่า จะมีทองคำ มีแรงรฟ มีโบกัรฟ มีกระดูก
ทหารญี่ปุ่น ละเหรียญอะไรก็แล้วแต่ที่รับ อันนี้ต้องลงไปทีภาคพื้นดิน นี่คือข้อมูลทางวิชาการที่
ผมทราบ ผมจึงสงสัยว่าท่านนายกรัฐมนตรีไม่ได้ทำอย่างที่คุณ แต่พูดไปให้คุณเขาวินยุดี
สิ่งที่ทำอยู่นั้นเองครับ ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรองนายกรัฐมนตรีครับ

นายชวลิต งามโงก (รองนายกรัฐมนตรี) : ขออนุญาตท่านประธานฯ
ที่เคารพครับ ขออนุญาตตอบท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติสักนิดหน่อยนะครับ นั่นเป็น
ข้อสันนิษฐานของท่านสมาชิกฯ นะครับ กระผมคิดว่าเป็นความปรารถนาดีของท่านนายกฯ
นั่นแหละครับ ในการทำงานที่พยายามทำทุกวิถีทางในการที่จะหาข้อมูลเพื่อเป็นประโยชน์ต่อท่าน
ต่อเมือง ผมว่าการสนับสนุนคุณเขาวิน ก็มีเจตนาอันแน่วแน่ในการที่จะใช้สิ่งที่จะจะมีอยู่
เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินของพวกเราเป็นส่วนรวม เป็นสิ่งที่ดีที่ขอที่ควร เรื่องที่สนับสนุน
คุณเขาวิน สนับสนุนผลประโยชน์ของชาติ ผมคิดว่าท่านนายกฯ ท่านหวังดีครับว่า ต้องสนับสนุน
ผลประโยชน์ของชาติมากกว่า ก็ต้องขอขอบคุณด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ดอกเตอร์สมเกียรติครับ

นายสมเกียรติ อ่อนวิมล (สุพรรณบุรี) : ผมขอยืนยันว่าไม่ใช่
ข้อสันนิษฐาน ผมได้ตรวจเช็คแล้วพบว่าไม่มีการสั่ง สมมติว่าสั่งก็ทำไม่ได้ เพราะ
เทคโนโลยีใดคนหนึ่ง ไม่สามารถจะมุดลงไปใต้ดินเพื่อค้นหาแหล่งแร่ได้หรอกครับ นอกจาก
จะใช้วิธีสำรวจพื้นผิวแล้วถ้าสงสัยแล้วค่อยไปลงใต้ดินอีกทีหนึ่งแต่ละเทคโนโลยีกัน ผมจึง
เชื่อว่านายกรัฐมนตรีไม่ได้ทำในสิ่งที่พูด กลบเกลื่อนสิ่งที่พูดหุุด ๆ ไปแล้ว แล้วผมก็ได้
ตรวจสอบแล้วว่าไม่มีการสั่ง ที่นี้ผมก็อยากจะให้ท่านนายกฯ ยืนยัน ไม่ต้องการเข้าใจผิดต่อ
ท่านนายกฯ แบบนี้ เพราะว่าท่านก็พูดวันหนึ่งเปลี่ยนอีกวันหนึ่ง แล้วเป็นอย่างนี้เรื่อย ๆ
แม้ว่าเรื่องนี้จะดูเหมือนเป็นเรื่องเล็ก แต่ว่ากระทบกระเทือนชื่อเสียงเกียรติคุณของเพื่อน
สมาชิกวุฒิสภาของผมเหมือนกันครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านจะใช้สิทธิพาดพิงหรือครับ

ร้อยตำรวจโท เขาวิน สัทศาสตร์ศิริ (ราชบุรี) : ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่ได้เสียหายนะครับ อย่าเลยครับท่านครับ ผมขออนุญาตศึกษาด้วยจะกลายเป็นว่า

ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (ราชบุรี) : ผมขอสักนิดเดียวครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : นิดหนึ่งนะครับ เดียวก็จะถูกตำหนิว่าเป็นกระชู้หมู่้อีก

ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (ราชบุรี) : ท่านประธานฯ ก็ได้ยินแล้วนะครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ และเพื่อนสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติที่เคารพทุกท่าน ขอมขออนุญาตที่จะใช้สิทธิขาดฟังตามข้อบังคับ ข้อ ๕๕ แม้ว่ากรณีที่ถูกเอ่ยชื่อในที่ประชุมทั้งจากท่านผู้มีเกียรติที่เป็นเจ้าของกระชู้และ ๗ คนฯ รองนายกรัฐมนตรีที่ได้กรุณาตอบกระชู้ได้เอ่ยชื่อผมท่านละ ๒ ครั้ง รวมเป็น ๔ ครั้ง ฟังดูไม่เสียหายอะไรหรอกครับท่านประธานฯ แต่ถ้าไม่ชี้แจงตรงนี้ครับ จะเสียหายอย่างร้ายแรง

ในประการแรก ที่ท่านผู้เป็นเจ้าของกระชู้ได้พูดถึงว่า ๗ คนฯ นายกรัฐมนตรี มีเจตนาที่จะกลายเกื้อหนุนและให้สมมุติการกระทำของผมนั้น ขอมขออนุญาตตรงนี้ nich หนึ่งว่าการที่ผมไปขออนุญาตเพื่อจะสำรวจถ้ำลิเจีย ผมทำตามหน้าที่สมาชิกวุฒิสภา ซึ่งรัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ว่า สมาชิกวุฒิสภาคือผู้แทนปวงชนชาวไทย ในฐานะที่ผมเป็นผู้เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ผมจะไม่ทลายไปตรงนั้น ผมเอาเฉพาะจุดที่ว่า เมื่อวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๓ ได้มีประชาชนไปเสียชีวิตในถ้ำลิเจีย ๖ ศพ อันถัดจากถ้ำนั้นผมคิดว่าเขาเชื่อว่า ทหารญี่ปุ่นได้ไปชุกซ่อนไว้หลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ ท่านประธานฯ ครับ ถ้าไม่ทำตรงนี้ให้ได้ข้อยุติ ในอนาคตลูกหลานของเราก็ต้องไปล้มตายที่นั่นอีก เพราะถ้ำนั้นที่มีการตาย ๖ ศพนั้น มีคนตายมาแล้ว ๑๖ คน ในระยะเวลา ๑๓ ปี นับตั้งแต่มีข่าวเรื่องการพบสมบัติที่ถูกชุกซ่อนอยู่หลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ ที่ถ้ำลิเจีย ส่วนตัวผมนั้นเกี่ยวข้องกับในฐานะที่เคยเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการและได้รับมอบหมายจาก ๗ คนฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการในสมัยนั้น ให้เป็นผู้กำกับดูแลสังฆการกรมศิลปากร ซึ่งเป็นผู้ที่จะต้องดูแลพระราชนิพนธ์ด้วยโบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ โบราณสถานและพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ แต่นั่นเองจากครั้งนั้นผมมีภาระหน้าที่ในการปฏิบัติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านเขาวรินครับ ผมต้องขออนุญาตแล้วครับ เพราะถ้าไปตรงนั้น

ถึงท่านว่า เมื่อสักครู่นี้ท่านสมเกียรติได้อภิปรายแล้วบอกว่ วิธีการที่ท่านนายกฯ นำเสนอที่เป็นกระชู้ของท่านสมเกียรตินี้ เป็นเหตุให้ท่านได้ยุติการชุดทองที่ล่ำลือเจียหรือไม่ ผมคิดว่าถ้าเป็นประเด็นนี้จะเกี่ยวข้องผมจะอนุญาต แต่ถ้านอกเหนือจากนั้นผมจะไม่อนุญาตนะครับ

ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศรี (ราชบุรี) : ถ้าอย่างนั้น ผมก็ขออนุญาตชี้แจงอีกนิดเดียวว่า ณ วันนี้ผมก็ยังทำงานอยู่ที่นั่น โดยถึงแม้ว่าตัวผมไม่อยู่แต่คนของผมยังปฏิบัติงานอยู่ แต่ไม่ได้ทำความเสียหายให้แก่สภาพธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และจะเข้ามากรุงเทพฯ เฉพาะมาเวลาประชุมวุฒิสภาเท่านั้น เสร็จสิ้นจากการะในการประชุมวุฒิสภา ผมก็จะไปอยู่ที่ตรงนั้นและผมยืนยันต่อท่านประธานฯ และเพื่อนสมาชิกฯ และฯพณฯ รองนายกรัฐมนตรีว่าสิ่งที่ผมทำนั้นด้วยเจตนาบริสุทธิ์ในฐานะที่เป็นสมาชิกวุฒิสภา

ประการที่ ๑ เพื่อจะต้องการยุติให้คนเขาชีวิตไปล้มตายที่นั่น

ประการที่ ๒ ถ้าหากว่ามีเรื่องตามที่เขาถวายฎีกาพระเจ้าอยู่หัว ก็ให้เป็นไปตามกฎหมายทุกประการ

ขอกราบเรียนนะครับว่า เรื่องนี้จริง ๆ เป็นหน้าที่ของทางรัฐบาล เป็นหน้าที่ของทางราชการ แต่เมื่อไม่มีใครทำ ไม่มีใครนำพามาจึงลงไปทำและมีศุคนคิดเดียวคือเรื่องพันชั้ตร จริง ๆ แล้วก็คือถูกน้องของ ฯพณฯ รองนายกรัฐมนตรีเ็นคนเอาไปให้ผม เพียงแค่ที่ผมเป็นถูกผู้ชาย ผมยอมเจ็บ ผมไม่เปิดเผยชื่อเขา เพื่อรักษาชื่อเสียงและเกียรติยศของเขา โดยผมคิดว่าส่วนตัวผมคนไทยทั่วประเทศรู้ว่า ผมมีเจตนาบริสุทธิ์ที่จะทำเพื่อชาติบ้านเมืองผมขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ก็เป็นอันจบกระชู้ที่ ๑ คงต้องขอขอบคุณท่านรองนายกรัฐมนตรีนะครับที่ท่านมาชี้แจง

ต่อไปกระชู้ถามที่ ๒ เรื่อง นโยบายและมาตรการในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาส ของคุณวัลลภ ดังกล่าวนูร์กัน เป็นผู้ตั้งกระชู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งทางรัฐมนตรีได้มอบหมายให้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้ตอบกระชู้แทน

(สำเนา)

วันที่ ๓๑/๒๕๕๕ วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
 กระชั้นตอนที่ ๑๓๗

วุฒิสภา

๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕

เรื่อง นโยบายและมาตรการในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาส

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม ตามรัฐธรรมนูญว่าด้วยการกระรวงศึกษาธิการ ดังต่อไปนี้
 ด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓ วรรคแรก
 บัญญัติว่า “บุคคลก่อนมีสิทธิเสนอข้อในการรับการศึกษาก่อนพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปี ที่รัฐจะต้อง
 จัดให้ได้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย...” และมาตรา ๕๓ วรรคสอง บัญญัติว่า
 “เด็กและเยาวชนซึ่งไม่มีผู้ดูแล มีสิทธิได้รับการเลี้ยงดูและการศึกษาจกกรมจกาทรัฐ ทั้งนี้ ตามที่กฎหมาย
 บัญญัติ” ประกอบกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๐ วรรคสอง
 บัญญัติว่า “กระทรวงศึกษาธิการมีอำนาจบงการหรือทพดลาง หรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่ง
 ตนเองได้หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษา
 ขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ...” นั้น จึงขอเรียนถามว่า

๑. ทบนั้นนโยบาย แผนและมาตรการในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้แก่เด็กพิการ
 และเด็กด้อยโอกาสได้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายหรือไม่ อย่างไร
๒. ทาบมีนโยบาย แผนและมาตรการเป็นพิทยฉกษและใคบ้างที่ให้แก่เด็กพิการ
 และเด็กด้อยโอกาสเข้าถึงวิธีการการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ขอใให้ตอบในที่ประชุมวุฒิสภา

ขอแสดงความนับถืออย่างถึง
 (ลงชื่อ) วิลลภ ดังคณาบุรุษ
 (นายวิลลภ ดังคณาบุรุษ)
 สมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานคร

สำเนาถูกต้อง

(นางจิงรภา พรพิศสง)

หัวหน้าฝ่ายผู้คดีและกระทู้ถาม

กองการประชม

Legislative Institutional Repository of Thailand

 พิมพ์
 นาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณวัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานูรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม วัลลภ ตังคณานูรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ ความจริงกระชู้ของกระผมตั้งมาตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๔๔ แม้ระยะเวลาจะผ่านมา ๓ เดือนเศษ แต่กระผมก็คิดว่ากระชู้นี้ก็ยังเป็นกระชู้ที่ทันสมัยแล้วที่ทันต่อสถานการณ์พอสมควร โดยเฉพาะประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเด็กคือโอกาสในสังคมไทยที่จะดึงสัมพันธ์โดยตรงกับเรื่องการศึกษาแห่งชาติ ท่านประธานฯ ครับ ถ้าเราเทียบเคียง ๒ สถานการณ์เข้าด้วยกัน ซึ่งกระผมจะขอใช้เวลาไม่ยาวนานในการเทียบเคียงให้เห็น หลังจากนั้นก็จะเห็นกระชู้ที่ตามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ๒ ลำบากด้วยกัน

สถานการณ์ประการที่ ๑ เป็นสถานการณ์ที่เกี่ยวเนื่องกับสิ่งที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย ตั้งแต่การบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญอย่างน้อย ๒ มาตราที่เกี่ยวข้องโดยตรง มาตราที่ ๑ ก็คือมาตรา ๔๓ วรรคแรกได้บัญญัติไว้อย่างชัดเจนว่า บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย อีกมาตราหนึ่งในรัฐธรรมนูญก็คือ มาตรา ๕๓ วรรคสอง ได้บัญญัติสอดคล้องกันไว้อย่างชัดเจนว่า เด็กและเยาวชนซึ่งไม่มีผู้ดูแล มีสิทธิได้รับการเลี้ยงดูและการศึกษาอบรมจากรัฐ ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ ๒ มาตราในรัฐธรรมนูญมาผนวกเข้ากับพระราชบัญญัติว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติในปี ๒๕๔๒ โดยเฉพาะมาตราที่ชัดเจนอย่างยิ่งก็คือมาตรา ๑๐ ในวรรคสอง บัญญัติไว้อย่างสอดคล้องต้องกันว่าดังนี้ การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพ หรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้หรือไม่มีผู้ดูแล หรือด้อยโอกาสต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ วรรคสาม ความสั้น ๆ ก็หมายความว่า การศึกษา ๑๒ ปีสำหรับผู้ด้อยโอกาสนั้นต้องจัดการให้ได้รับเป็นพิเศษ คำว่า เป็นพิเศษ นี้ กระผมเข้าใจว่าเป็นนัยที่ค่อนข้างจะสำคัญมากซึ่งสอดคล้องต้องกันกับเหตุผล

ประการที่ ๒ คราวท่านประธานฯ ครับ กระผมพยายามไปค้นข้อมูลเด็กด้อยโอกาสมาจากหลายเอกสาร ไม่ว่าจะเก็บสำนักงานสถิติแห่งชาติ สภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติรวมไปถึงแผนแก้ไขปัญหาลูกในภาวะยากลำบากของสำนักงานส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ ข้อมูลน่าสนใจคร่าวท่านประธานฯ ครับ ในปี ๒๕๔๒ เฉพาะ

ตัวเลขสั้น ๆ เรามีเด็กอายุต่ำกว่า ๑๕ ปีลงมาประมาณ ๘ ล้านคนเศษทั่วประเทศ พบว่า ๘ ล้านคนเศษ ไม่ได้อยู่กับพ่อแม่ประมาณ ๑,๒๐๐,๐๐๐ คน ในจำนวน ๑,๒๐๐,๐๐๐ คนเขาพยายามจำแนกถึงกลุ่มเป้าหมายซึ่งจะตั้งได้รับการดูแลเป็นพิเศษตามรัฐธรรมนูญและตามกฎหมาย หรือที่เราใช้คำว่า เด็กในภาวะยากลำบาก หรือใช้คำว่า เด็กด้อยโอกาส เรามีเด็กกำพร้า ๑๗,๐๐๐ คน เรามีเด็กถูกทอดทิ้งประมาณ ๑๔๐,๐๐๐ คน มีแรงงานเด็กกระจัดกระจายอยู่ทั่วประเทศ ๑๔๐,๐๐๐ คน มีเด็กที่ถูกนำไปค้าประเวณีประมาณ ๓๐,๐๐๐ คน มีเด็กที่อยู่ในสถานพินิจประมาณ ๑๘,๐๐๐ คน นี่คือตัวเลขคร่าว ๆ ของกลุ่มเด็กด้อยโอกาส ที่จำเป็นจะต้องได้รับการดูแลเป็นพิเศษ กระผมมีคำถาม ๒ คำถามที่จะถามผ่านท่านประธานฯ ไปยังท่านรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง ๒ คำถามที่ขอเรียนถามก็คือ

ประการที่ ๑ ท่านมีนโยบาย แผนและมาตรการในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้แก่เด็กพิการและเด็กด้อยโอกาสได้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายหรือไม่อย่างไร

ประการที่ ๒ ท่านมีนโยบาย แผนและมาตรการเป็นพิเศษยกยาะใดบ้างที่ให้เด็กพิการและเด็กด้อยโอกาสเข้าถึงบริการการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

๒ คำถามครบท่านประธานฯ ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นางสิริกร มณีรินทร์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติ ดิฉัน นางสิริกร มณีรินทร์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติ ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบาย แผนและมาตรการในการดำเนินการจัดการศึกษาให้แก่ผู้ด้อยโอกาส โดยมุ่งขยายการให้บริการทางการศึกษาแก่ผู้ด้อยโอกาสและผู้พิการให้ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย โดยมุ่งช่วยเหลือให้ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสได้มีโอกาสเข้ารับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่น้อยกว่า ๑๒ ปีในหลักสูตรทั้งสายสามัญและสายอาชีพ โดยยกเว้นค่าเล่าเรียนเพื่อให้คนพิการและผู้ด้อยโอกาสสามารถที่จะเข้าถึงการศึกษา และยังได้จัดสรรงบประมาณประเภทเงินอุดหนุนเพิ่มเติม เพื่อให้ได้รับค่าพาหนะ ค่าเดินทาง ค่าวัสดุอุปกรณ์ ตลอดจนค่าอาหารกลางวันเป็นรายหัวเป็นเงิน ๒,๕๐๐ บาทต่อคน

ทางด้านการจัดการหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนนั้น ได้เร่งพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรและกระบวนการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสม สอดคล้องกับความ

กระทรวงศึกษาธิการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ โดยเชิญผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของผู้ด้อยโอกาสและผู้พิการให้ข้อเสนอแนะและความคิดเห็น เพื่อที่จะจัดการปรับปรุงหลักสูตรทุกรูปแบบ และวิธีการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการ โดยแท้จริง รวมทั้งให้เร่งผลิตสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาให้ทันสมัย มีมาตรฐาน คุณภาพทัดเทียมกับมาตรฐานคุณภาพของการศึกษาในลักษณะสากล

ประการที่ ๓ คือได้ให้การสนับสนุนองค์กรเอกชนในอันที่จะดำเนินการจัดการศึกษาให้แก่ผู้ด้อยโอกาสได้อย่างเป็นระบบ

ประการที่ ๔ คือได้จัดอบรมครู อาจารย์ ผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาสและผู้พิการ เช่น อาสาสมัคร ผู้ปกครองได้ครบเกือบทุกจังหวัด ทั้งที่ในปีที่ผ่านมาเมื่อเกือบจะ ไม่ได้รับงบประมาณทางด้านนี้เลย นอกจากนี้ได้ร่วมมือกับสมาคมพิการ ในการจัดทำโครงการณรงค์สิทธิประโยชน์แก่คนพิการ และครอบครัว ได้ขอแปรญัตติเพิ่มอัตราค่าจ้างครู อัตราจ้าง ๕๐๐ อัตรา โดยคณะรัฐมนตรีได้อนุมัติเมื่อวันอังคารที่ผ่านมา และยังเพิ่มเติมให้ทำสัญญาจ้างอย่างต่อเนื่อง ๑ ปี ในการจัดการอากรมานั้น ได้มุ่งที่จะเชิญบุคคลที่เกี่ยวข้องเพื่อที่จะให้มีส่วนร่วมในการจัดการอบรม ให้สามารถปฏิบัติภารกิจของหน่วยงาน ได้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญและเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ส่วนทางด้านบริหารการศึกษานั้นได้เร่งปฏิรูประบบบริหาร และจัดการทรัพยากร เพื่อนำไปสู่การกระจายอำนาจและสร้างเครือข่ายในการจัดการศึกษาแก่ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสให้ครอบคลุมถึงกลุ่มเป้าหมายทุกกลุ่มอย่างสะดวก รวดเร็วและทันต่อปัญหาความเปลี่ยนแปลงของสังคม มีกลไกในการติดตามประเมินผลการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัดที่เป็นระบบและให้ต่อเนื่อง ในส่วนนโยบาย แผนและมาตรการเป็นพิเศษนั้นทางรัฐบาลได้จัดตั้งหน่วยงานที่กำลังจะทำงานได้ครอบคลุมทุกจังหวัดทั่วทั้งประเทศไทย ดังนี้

๑. ได้จัดตั้งศูนย์การศึกษาพิเศษเพื่อผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสและผู้มีความสามารถพิเศษ จำนวน ๑๑ แห่ง ในพื้นที่ของเขตการศึกษา ๑๒ แห่งและกรุงเทพมหานครอีก ๑ แห่ง รวมเป็น ๑๑ แห่ง ศูนย์เหล่านี้กำลังจะแล้วเสร็จครบทั้ง ๑๑ ศูนย์ ขณะนี้ได้ทำไปแล้ว ๕ ศูนย์ ด้วยทั้งงบประมาณของภาครัฐและเอกชนที่ได้บริจาค ศูนย์ทั้ง ๑๑ แห่งนี้จะมีบุคลากรและอุปกรณ์พร้อมที่จะดำเนินงานได้พร้อมมูลในเดือนตุลาคมนี้ ทั้งนี้เพื่อที่จะให้ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาสและผู้มีความสามารถพิเศษ สามารถที่จะเรียนรู้ร่วมกับผู้ปกติและเสริมความพร้อมช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการและผู้มีความสามารถพิเศษด้วย นอกจากนี้ศูนย์การศึกษา

พิเศษ ๓ แห่งนี้ ยังมีศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอีก ๖๓ แห่ง ซึ่งขณะนั้นก็ดำเนินการอยู่แล้ว ในส่วนของรูปแบบอื่น ๆ นั้น ได้จัดตั้งศูนย์ข้อมูลสารสนเทศสำหรับผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส ทั้งนี้ เพื่อรวบรวมรายชื่อที่อยู่ของผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาสประเภทต่าง ๆ รวมทั้งผู้มีความสามารถพิเศษด้วย และรวมแหล่งทรัพยากรเพื่อที่จะวางแผนกระจายทั้งทรัพยากรประเภทต่าง ๆ สื่อและอุปกรณ์เทคโนโลยีขั้นสูง เพื่อที่จะอำนวยความสะดวกและจัดการศึกษาดังกล่าวให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังได้สานต่อศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กทางการศึกษาและขยายให้ครอบคลุมถึงครอบครัว โดยปรับเปลี่ยนเป็นศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กและครอบครัวทางการศึกษา ในกระทรวงศึกษาธิการ ทั้งนี้เพื่อที่จะให้ความรู้ ช่วยเหลือ รมรงค់แก่เด็กและครอบครัว ให้ตระหนักถึงสิทธิของเด็กเพื่อที่จะได้รับการศึกษา นอกจากนี้ทางคณะรัฐมนตรีได้อนุมัติในการจัดตั้งศูนย์พัฒนาคนพิการเอเชียแปซิฟิก ด้วยความร่วมมือของ ๑ หน่วยงาน กล่าวคือ กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ในอันที่จะใช้ทรัพยากรในต่างประเทศมาช่วยเหลือผู้พิการในเอเชียแปซิฟิก รวมทั้งคนพิการในประเทศไทยด้วย ในการจัดการศึกษาสงเคราะห์หรือโรงเรียนเฉพาะสำหรับผู้ด้อยโอกาสนั้น เป็นวิธีการจัดการศึกษาในลักษณะเดียวกับการศึกษาในระบบ แต่มีรูปแบบพิเศษตรงที่มุ่งให้การช่วยเหลือเฉพาะผู้ด้อยโอกาสโดยที่รัฐบาลได้จัดการศึกษาแบบให้เปล่า โดยให้ผู้ด้อยโอกาสให้เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและมีทักษะในการดำรงชีวิต ในส่วนของการจัดการศึกษานอกระบบนั้น ได้จัดหลักสูตรทั้งวิชาสามัญ วิชาสายอาชีพเพื่อให้ผู้ด้อยโอกาสและคนพิการนั้นสามารถที่จะดำรงชีวิตอยู่ในสังคมโดยที่จะดูแลตนเองได้ ในวันเสาร์นี้ดิฉันจะไปเปิดนิทรรศการ ๑ ตำบล ๑ ผลิตภัณฑ์ของผู้พิการ ซึ่งเป็นตัวอย่างที่เป็นรูปธรรมว่า คนพิการก็สามารถที่จะทำงานและหาเลี้ยงชีพได้เช่นเดียวกับคนปกติ

ในส่วนของหลักสูตรการศึกษาออกโรงเรียนแบบเินเดสรีงั้น ขณะนี้กระทรวงศึกษาธิการก็เร่งดำเนินการอยู่ ในส่วนของการจัดการศึกษาเพื่อผู้ด้อยโอกาสนั้น ยังมีลักษณะเฉพาะ เช่น การจัดบ้านฉุกเฉินสำหรับผู้ด้อยโอกาส ซึ่งเป็นวิธีการหนึ่งในการให้ความช่วยเหลือและให้การศึกษแก่ผู้ด้อยโอกาส โดยเฉพาะผู้ที่ตกอยู่ในสภาวะที่ยากลำบากหรือมีเหตุฉุกเฉินหรือประสบปัญหาชีวิตอย่างรุนแรง จำเป็นต้องได้รับการช่วยเหลืออย่างทันทีทันใด ทั้งนี้มีหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนดำเนินการให้ความช่วยเหลืออยู่

อีกส่วนหนึ่งที่ได้ทำอยู่ที่คือ จัดครูเลขาสอน หรืออาสาสมัครเด็กลสอน ซึ่งเป็นการดำเนินการในลักษณะรุก เพื่อให้ความช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสบางประเภทที่ไม่สามารถจะเดินทางเข้าไปรับการศึกษาในสถานศึกษาปกติโดยทั่วไปได้ หรือยังไม่มีความพร้อมที่จะเข้าโรงเรียนในระบบได้

นโยบายอีกด้านหนึ่งก็คือ การจัดครูข้างถนน ซึ่งเป็นวิธีการจัดบริการทางการศึกษาที่มีลักษณะใกล้เคียงกับการจัดครูหรืออาสาสมัครเดินสอน จะมีความแตกต่างอยู่ที่กลุ่มเป้าหมาย คือ ลักษณะของเยาวชนที่มีลักษณะไม่คงที่ ง่ายต่อการผันแปร เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาเพราะไม่มีที่อยู่อาศัยเป็นหลักแหล่งชัดเจน ในขณะที่กระทรวงศึกษาธิการที่เร่งดำเนินการอยู่ด้วยเช่นกัน เช่น ตามสถานีรถไฟ สวนสาธารณะ ศาลาวัด ดึงร้าง

ในส่วนของการจัดการศึกษาทางไกลก็นั้น ก็ได้สนับสนุนให้ผู้ปกครองสามารถที่จะจัดการศึกษาแก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษในลักษณะที่ยืดหยุ่น ทั้งหลักสูตรและวิธีการเรียนรู้ได้

ในส่วนของการจัดการศึกษาเชิงนิเวศน์นั้น เด็กและเยาวชนด้อยโอกาสทางกลุ่มนั้นจำเป็นต้องได้รับการเยียวยาด้านจิตใจหรือพฤติกรรมเป็นกรณีพิเศษ ดังนั้นจึงเน้นเรื่องของการบำบัดฟื้นฟู ควบคู่ไปกับการศึกษาตามหลักสูตรแต่ละประเภทเพื่อให้เด็กสามารถอยู่ร่วมในสังคมได้ โดยที่กรมศิลปากรได้มีโครงการนำศิลปินสู่สถานพินิจอย่างต่อเนื่อง และนอกจากนี้ ได้พยายามที่จะเชิญองค์กรศาสนาเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ถวายความรู้แก่พระภิกษุสงฆ์ในอันที่จะให้เด็กและเยาวชนมีธรรมะอยู่ในจิตใจและจะสอดคล้องกับแผนการการป้องกันยาเสพติด โดยดึงพลังแผ่นดินทุกส่วนเข้ามาช่วยจัดการศึกษาและฝึกอบรมด้วย ขอบพระคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเศษ วัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ก่อนที่คุณวัลลภจะถาม ผมมีเรื่องจะแจ้งกับที่ประชุมนัดหนึ่งครับ พอดีทางรองเลขาธิการวุฒิสภาได้แจ้งมาว่า ได้รับแจ้งจากผู้อำนวยการสถานีวิจัยกระจายเสียงรัฐสภาว่า ขณะนี้สถานีวิทยุกระจายเสียงรัฐสภาไม่สามารถถ่ายทอดการประชุมได้ เพราะขัดข้องทางระบบดาวเทียม ตั้งแต่เวลา ๐๖.๐๐ นาฬิกา ขณะนี้กำลังแก้ไขอยู่ เข้าใจว่าไม่น่าจะเกี่ยวข้องกับกระทุ้งของท่านสมเกียรตินะครับ เชิญคุณวัลลภต่อครับ

นายวัลลภ ตั้งคณาบุรุษย์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ผม วัลลภ ตั้งคณาบุรุษย์ สมาชิกวุฒิสภา ผมเข้าใจว่าคำตอบที่ท่านรัฐมนตรีช่วยฯ ตอบมานั้นทำให้ผมใจชื้นพอสมควร พยายามจะติดตามสิ่งที่ท่านรัฐมนตรีพยายามตอบต่อที่ประชุมแห่งนี้ ไม่ว่าจะเป็นในศูนย์ลักษณะต่าง ๆ ศูนย์การศึกษาพิเศษกิตติ ศูนย์ศึกษาประจำจังหวัดกิตติ ศูนย์ข้อมูลกิตติ ศูนย์พิทักษ์ฯ ลักษณะครูเดินสอนและครูข้างถนน รวมทั้งมาตรการอื่น ๆ กิตติ ผมก็ว่าเป็นสิ่งที่น่าสนใจ แต่กระนั้นก็ตาม ผมคิดว่าผมมีอย่างน้อย ๕ เรื่องด้วยกันที่จะเป็นข้อเสนอต่อท่านรัฐมนตรีและที่หวังว่า ๕ เรื่องที่เสนอต่อไถ่ไม่น่าจะเป็นประโยชน์ในการที่จะนำไปปฏิบัติ ข้อเสนอของผมเป็นข้อเสนอเชิงปฏิบัติค่อนข้างมาก เพราะผมเชื่อว่า

มักจะประสบความล้มเหลว เพราะฉะนั้นประเด็นที่ผมเสนอจะเป็นประเด็นในเชิงมาตรการ
อย่างน้อย ๕ มาตรการด้วยกัน ท่านประธานฯ ครับ

มาตรการที่ ๑ ที่ผมคิดว่าสำคัญมาก ๆ ในทัศนะของผม ในฐานะที่ทำงาน
เกี่ยวกับเรื่องเด็กด้อยโอกาส แล้วพยายามประสานให้เด็กด้อยโอกาสได้รับการศึกษาในรูปแบบ
ต่าง ๆ มาโดยตลอด มาตรการที่จะเสนอก็เป็นมาตรการที่ผมใช้ได้ง่าย ๆ ว่าเป็นมาตรการเชิงรุก
ผมมีตัวอย่างประกอบการอธิบายเล็กน้อย ปกติถ้าเราถามไปในพื้นที่ ผมคุยกับเพื่อนหลายคน
ท่านที่ครูคิด บอดอ ก็ดี ซึ่งหาหึงถึงท่าน ๆ ไม่ต้องอภิปรายพาดพิงว่าได้คุยกับท่าน ข้อมูล
หลายข้อ ซึ่งเป็นข้อมูลในชนบทได้บอกข้อมูลให้เราทราบมาก ๆ ว่า ถ้าฟังเพียงแค่เราซึ่งอยู่ใน
จังหวัด อยู่ในชนบทที่ห่างไกล เด็กของเราย้ายถิ่นฐานออกจากพื้นที่ เราไม่รู้ว่าเด็กเหล่านั้น
เมื่อจบประถม ๖ แยกตามบ้านเช่นไปอยู่ที่ใด ฉะนั้นข้อมูลที่เป็นข้อมูลในเชิงรุกที่เป็นข้อมูล
ในเชิงพื้นที่ ที่โรงเรียนแต่ละโรงเรียนจะต้องกุมข้อมูลให้แน่น จะเป็นประเด็นการป้องกัน
ปัญหาที่ยิ่งใหญ่มาก เพราะจะเชื่อมสัมพันธ์ในเรื่องกองทุนที่จะกู้ยืมต่อในชั้นระดับมัธยมก็ค
เป็นการประสานส่งต่อว่าเมื่อท่านย้ายไปจังหวัดนี้แล้ว เอาหลักฐานตามจะไปเข้าโรงเรียนแห่งใด
ฉะนั้นการประสานในเชิงข้อมูล การรุกในเชิงข้อมูลเป็นประเด็นสำคัญมาก ประเด็นที่ ๑
ที่โรงเรียนทุกโรงเรียนจำเป็นต้องถือเป็นหลักสำคัญ จะกุมข้อมูลเหล่านี้ได้

ประการที่ ๒ ที่เป็นมาตรการเชิงรุก ผมพบว่าโรงเรียนปัจจุบันมักจะเป็น
สถานศึกษาที่รองรับผู้ก้นที่ ท่านประธานฯ ก็มีลูกเหมือนผม พอถึงเวลาที่ลูกเราเข้าเกณฑ์ของ
การศึกษา เราต้องเป็นคนงูถูกของเราไปหาโรงเรียน แต่ถามว่าเด็กด้อยโอกาสที่เขาย้ายถิ่นฐาน
เด็กที่เป็นแรงงานในโรงงาน เด็กที่ไปค้าประเวณี เด็กที่อยู่ในสถานพินิจจะมีใครจูงเขาเข้าไป
ในโรงเรียน รูปธรรมโรงเรียนประชาชาติปิดอยู่ดูในเขตปทุมธานีเห็นตัวอย่างที่ชัดเจนมาก
เป็นโรงเรียนสังกัดสำนักงานประถมศึกษาแห่งชาติ ทุกเข้าครูจะขึ้นหน้าโรงเรียน รอรับเด็ก
ซึ่งเดินทางมาทางรถเมล์บ้าง พอเมามาส่งบ้างเราก็รับเด็กเข้าไปในโรงเรียน แต่ฝั่งตรงข้ามเป็น
คลองวังสิตเป็นสลัมเป็นแถวเลขครัว จะมีเด็กขึ้นมา มีเด็กคนกว มีเด็กเก๊ๆขายก็เดินอยู่
ตรงข้ามตลอดเวลา แต่ครูเราไม่สนใจ เพราะครูสนใจเด็กที่มาถึงหน้าโรงเรียนในชุดเครื่องแบบ
นักเรียน ฉะนั้นมาตรการเชิงรุกของครูคงอยู่เฉย ๆ ในโรงเรียนไม่ได้แล้ว ผมเสนอว่าในรัศมี
๑ กิโลเมตรเป็นอย่างน้อยครูต้องรุกไปหาเด็กทุกคน เพราะการยื่นหน้าัญญัติให้ชัดเจนใน
รัฐธรรมนูญและ พ.ร.บ. การศึกษาฯ ว่า ต้องจัดการศึกษาให้เด็กด้อยโอกาสเป็นพิเศษ ฉะนั้น
มาตรการเชิงรุกหาเด็กรอทข้างเป็นเป้าหมายสำคัญที่โรงเรียนจะต้องทำออกไปได้ ถ้าพูดในเชิง
ธุรกิจ และเป็นความดีความชอบของครูด้วย ถ้าสามารถจะรุกไปพบเด็กเหล่านั้นได้ นี่เป็น
ข้อเสนอประการที่ ๑

ข้อเสนอประกาศที่ ๒ เป็นเรื่องระเบียบกฎเกณฑ์ครับ แปลกมากก็คือว่า เรามีระเบียบของการรับเด็กเข้ารับการศึกษาดังแต่ปี ๒๕๓๕ ท่านรัฐมนตรีครับ ระเบียบนี้พูดไว้ชัดเจนว่า เด็กคนใดที่ไม่มีหลักฐาน ใบเกิดทะเบียนบ้านสามารถเข้าเรียนได้ทุกคน แต่ข้อเท็จจริงไม่เป็นเช่นนั้นครับ ผู้บริหารโรงเรียนจะตั้งคำถามแรกกับคนทุกคนที่มาสู่โรงเรียนว่ามีหลักฐานอะไรบ้าง ถ้าไม่มีก็กลับไป เขาหาไม่รู้ ว่า คำปฏิเสธเพียงคำเดียวว่ากลับไป เปลี่ยนชีวิตเด็กคนหนึ่งทันที เราได้ตัวเขาที่เร่ร่อนนอนน เขาตัวมาประสานกันเข้าโรงเรียน พอครูปฏิเสธ เขากลับไปเร่ร่อน เขากลายเป็นเด็กคิดยา เป็นเด็กค้าประเวณีไปไม่รู้จักสิ้นสุด ปัญหาที่สมถองไปเรื่อย ๆ ระเบียบกฎเกณฑ์เช่นนี้เห็นระเบียบกฎเกณฑ์ของการรังแก และละเมิดสิทธิเด็กอย่างรุนแรง ซึ่งเรามีระเบียบให้เด็กเข้าเรียนได้ แต่การปฏิบัติยังไม่สามารถจะปฏิบัติได้

ประกาศที่ ๒ มาดูการศึกษานอกระบบ ซึ่งเรื่องนี้ก็ตลกมาก เป็นตลกร้ายต่อการศึกษานอกระบบ ท่านประธานฯ คำว่า การศึกษานอกระบบเป็นการศึกษาที่ไร้กฎเกณฑ์ที่ทำให้เด็กคนนอกในระบบทั้งหมด ได้รับโอกาสทางการศึกษา แต่ชื่อใหม่ครับว่า นอกระบบนั้นก็ยังไม่ใช่นะระบบเป็นเกณฑ์ เช่น ถ้าผมไม่มีความรู้ผมไปสมัครเรียนเขาจะมีรอบ เขาจะมีรุ่น เช่น รอบนี้เปิดรับมีนาคมตั้งแต่วันที่ ๑ - ๑๕ มีนาคม ถ้าเราพบเด็กวันที่ ๓๐ มีนาคมเรียนไม่ได้ครับ ต้องไปรอรอบใหม่ไปรอรุ่นใหม่ก็แปลกดี ผมคิดว่าตรงนี้ระเบียบกฎเกณฑ์ในการปฏิบัติที่เป็นจริงให้สอดคล้องต้องกันกับสิ่งที่เป็นอย่างจริงมาก ท่านรัฐมนตรีจะต้องกวัดจันอย่างจริงจังครับ ให้ผู้บริหารปฏิบัติตามระเบียบกฎเกณฑ์ปี ๒๕๓๕ ครับ นั่นก็คือว่ารับเด็กเข้าเรียนทุกคนโดยไม่ปฏิเสธ ขณะเดียวกันนอกระบบจะต้องเปลี่ยนเป็น ไม่มีรอบ ไม่มีรุ่น เรียนเมื่อไรก็ได้ เพราะมนุษย์เรามีความสามารถแตกต่างกันไป นี่เป็นประกาศที่ ๒ เรื่องระเบียบกฎเกณฑ์ประกาศที่ ๓ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายชัชวาล พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านวัลลภครับ ท่านมีเวลาอีก ๔ นาที รวมทั้งรัฐมนตรีแจ้งด้วยนะครับ นายวัลลภ ดังกณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ประกาศที่ ๓ ขณะนี้ สกท. ได้มีการบรรจุจะต้องมีครูแห่งชาติอย่างนั้นอย่างนี้ ผมเสนอว่าจำเป็นจะต้องสร้างครูแนะแนวทางชีวิตขึ้นมาแทนครูแห่งชาติ เพราะเด็กปัจจุบันนี้ไม่ปัญหามากที่จะต้องได้รับการดูแลใส่ใจ จำเป็นต้องสร้างครูลักษณะพิเศษที่เข้าใจชีวิตจิตใจเด็ก จะได้ใกล้ชิดกับเขา จะได้ทะนุถนอมใจเขา ให้เขายินยอมที่จะเรียนหนังสือต่อไป โดยไม่พลัดหลงหลุดออกนอกระบบการศึกษา ครูลักษณะเช่นนี้สอดคล้องกับจำนวนครู ซึ่งจิตใจที่ทาง กรม. ได้มอบตัวจ้างครู ๓ ปี แล้วก็จำนวน ๕๐๐ กว่าอัตรา อันนี้ดีครับ ถ้าสามารถเพิ่มไปในขนาดที่ห่างไกลจะเป็นประโยชน์ยิ่ง

ประการที่ ๔ เรามีโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์และราชประชานุเคราะห์ของกรมสามัญศึกษา ซึ่งรองรับเด็กด้อยโอกาสจำนวนมากในกรมสามัญ แต่พบว่าครูที่อยู่ในโรงเรียนเหล่านั้นทำงาน ๒๔ ชั่วโมง แต่กระทรวงดูแลน้อยมาก คนทำงาน ๒๔ ชั่วโมง จำเป็นต้องการได้ขวัญกำลังใจและงบประมาณสนับสนุนที่ต่างจากครูปกติ เพราะฉะนั้นฝากท่านรัฐมนตรีช่วยดูแลครูเหล่านั้นด้วย เพราะว่าต้องอยู่กับเด็ก ๒๔ ชั่วโมง ถ้าเขาดูแลเด็กได้ดี เด็กไทยก็มีอนาคตมากขึ้น

ประการสุดท้ายครับ ผมคิดว่าขณะนี้เรื่องการศึกษาเป็นที่สนใจของพ่อแม่ผู้ปกครอง มีเครือข่ายพ่อแม่ดูแลลูก มีเครือข่ายวัดที่จะดูแลจัดการศึกษาให้กับบุคคลทั่วไป มีชุมชน มีองค์กรพัฒนาเอกชน ผมคิดว่าประการที่ ๕ ในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ จำเป็นมากกระทรวงจำเป็นจะต้องตั้งโต๊ะขนาดใหญ่ โต๊ะนี้หมายถึงเวทีที่จะเชิญบุคคลต่าง ๆ เข้ามาร่วมสังฆกรรมกันมาก ๆ ที่จะดูแลเรื่องการศึกษาด้วยกัน เพื่อให้เครือข่ายเหล่านี้เป็นไม้เป็นมือร่วมกันที่จะช่วยเหลือให้เด็กด้อยโอกาสทั้งหลายได้มีโอกาสทางการศึกษา ผมว่านี่คือ ๕ ประการในเชิงรูปธรรมที่ผมหวังว่าจะเป็นประโยชน์ต่อกระทรวงศึกษาธิการ ขอบคุณมากครับ ท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : รัฐมนตรีไม่มีใช้ไหมครับ

นางสิริกร มณีรินทร์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพและท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติ ดิฉัน นางสิริกร มณีรินทร์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ดิฉันน้อมรับข้อเสนอของท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติไปดำเนินการในกระทรวงศึกษาธิการด้วยความยินดีค่ะ ขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ก็เห็นอันจบกระทู้ที่ ๒ ต้องขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการที่มาชี้แจงกับที่ประชุมแห่งนี้

กระทู้ต่อไปกระทู้ถามที่ ๑ เรื่อง หลักเกณฑ์และปัญหาการเข้าศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๑ และมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ของทนายวิชัย ครอบงำยุดิ ถานรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งรัฐมนตรีช่วยฯ มาเป็นผู้ตอบ

(สำเนา)

วันที่ ๔๖/๒๕๕๔ วันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๔ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
กระทรวงธรรมการที่ ๐๔๒

วุฒิสภา

๔ พฤษภาคม ๒๕๕๔

เรื่อง หลักเกณฑ์และปัญหาการเข้าศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๑ และมีมัธยมศึกษาปีที่ ๔
กรมเรียน ประสานวุฒิสภา

ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม ตามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ดังต่อไปนี้
ปัจจุบันมีนักเรียนจำนวนมากที่ต้องการศึกษาต่อโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๑ และปีที่ ๔
แต่เนื่องจากผู้ปกครองและนักเรียนส่วนใหญ่มีคามนิยมในการเข้าเรียนในโรงเรียนที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับ
โดยพยายามหาทุกวิถีทางเพื่อให้สามารถเข้าเรียนในโรงเรียนดังกล่าว บางด้วยวิธีการวิ่งเต้นเพื่อหาเส้นสาย
การฝากกับผู้มีอำนาจ หรือแม้กระทั่งการยอมจำเงิน “เป๊ะเจ๊ยะ” ให้กับสถานศึกษา ทั้ง ๆ ที่ยังมีโรงเรียนที่ดี
แต่อาจไม่มีชื่อเสียงสักหลายแห่งและมีจำนวนมากพอที่จะรองรับความต้องการเข้าศึกษาต่อ ทั้งนี้ คำนิยมการ
เข้าศึกษาต่อในโรงเรียนที่มีชื่อเสียง ยังสะท้อนถึงปัญหามาตรฐานทางการศึกษาซึ่งทำให้เกิดความไม่เท่าเทียมกัน
ระหว่างโรงเรียนขึ้นด้วย

จากข้อมูลการรับนักเรียนเพื่อเข้าศึกษาต่อประจำปีการศึกษา ๒๕๕๔ พบว่า โรงเรียนของรัฐ
และเอกชนสามารถรองรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ได้ จำนวน ๑,๐๖๕,๒๘๐ คน
(รัฐบาล ๕๕๕,๒๑๐ คน เอกชน ๖๕๐,๐๗๐ คน) และระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๔ จำนวน ๗๖๑,๖๕๐ คน
(รัฐบาล ๓๕๗,๖๕๐ คน เอกชน ๒๙๔,๐๐๐ คน) โดยปรกติแล้วโรงเรียนที่ไม่มีการคัดเลือกใด ๆ และ
โรงเรียนที่กำหนดให้มีการจับสลากเพื่อคัดเลือกเด็กในพื้นที่ ทัศนียภาพจากความสามารถพิเศษ คัดเลือกด้วยวิธี
การสอบแข่งขัน รวมทั้งบุคลากรหลายของผู้ปกครองทุก ซึ่งวิธีการคัดเลือกก็มีปัญหาด้านความยุติธรรมและ
ความโปร่งใสในทางปฏิบัติเข้ามาเกี่ยวข้อง จึงขอเรียนถามว่า

๑. กระทรวงศึกษาธิการมีหลักเกณฑ์หรือแนวปฏิบัติในการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษา
ปีที่ ๑ และมีมัธยมศึกษาปีที่ ๔ อย่างไร

๒. กระทรวงศึกษาธิการมีแนวทางในการแก้ไขปัญหาการฝากเด็ก การวิ่งหาลู่หรือการวิ่งเงิน
บริจาตของสถานศึกษา รวมทั้งความยุติธรรมและ โปร่งใสในขั้นตอนการรับนักเรียนเพื่อศึกษาต่อ อย่างไร

๓. กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบาย และแนวปฏิบัติในระยะเวลาที่สมควรแก่การเข้าศึกษาต่อระดับ
มัธยมศึกษาปีที่ ๑ และมีมัธยมศึกษาปีที่ ๔ อย่างไร

ขอให้ตอบในที่ประชุมวุฒิสภา

สำเนาถูกต้อง

(นางจันทิมา ทวีพรสวรรค์)

หัวหน้าฝ่ายนิติบัญญัติและกระทู้ถาม

(ลงชื่อ)

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายวิชัย ทรัพย์ขุมดี)

สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดอุบลราชธานี

พิมพ์

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชษฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านวิรัชครับ

นายวิรัช ครองยุติ (อุบลราชธานี) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพอย่างสูง กระผม นายวิรัช ครองยุติ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอุบลราชธานีขอตั้งกระทู้ถามเรื่องหลักเกณฑ์และปัญหาการเข้าศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๑ และระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ตามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ดังต่อไปนี้

ปัจจุบันมีนักเรียนจำนวนมากที่ต้องการศึกษาต่อ โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๑ และระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๔ แต่เนื่องจากผู้ปกครองและนักเรียนส่วนใหญ่มีฐานะยากจน การเข้าเรียนในโรงเรียนที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับกัน โดยพยายามทำทุกวิถีทางเพื่อให้สามารถเข้าเรียนในโรงเรียนดังกล่าวได้ อาจด้วยวิธีการวิ่งเต้นเพื่อหาเส้นสายกับผู้มีอำนาจหรือแม้กระทั่งยอมจ่ายเงินแก่เจ้าที่ให้กับสถานศึกษา ทั้ง ๆ ที่ยังมีโรงเรียนที่ดีและอาจมีชื่อเสียงอีกหลายแห่งเป็นจำนวนมากพอที่จะรองรับความต้องการการเข้าศึกษาต่อได้ ทั้งนี้ คำนิยมการเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนที่มีชื่อเสียงยังสะท้อนถึงปัญหามาตรฐานทางการศึกษา ซึ่งทำให้เกิดความไม่เท่าเทียมกันระหว่างโรงเรียนด้วย จากข้อมูลการรับนักเรียนเพื่อเข้าศึกษาต่อประจำปีการศึกษา ๒๕๔๔ พบว่า โรงเรียนของรัฐและเอกชนสามารถรองรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ได้จำนวน ๑,๐๖๔,๒๐๐ คนเศษ และรับระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ได้จำนวน ๗๗๑,๖๐๐ คนเศษ โดยประกอบด้วยโรงเรียนที่ไม่มีการคัดเลือกใด ๆ และโรงเรียนที่กำหนดให้มีการจับสลาก เพื่อคัดเลือกในพื้นที่บริการ คัดเลือกจากเด็กที่มีความสามารถพิเศษ คัดเลือกด้วยวิธีการสอบแข่งขัน รวมทั้งบุตรหลานของผู้มีอุปการคุณ ซึ่งวิธีการคัดเลือกยังมีปัญหาด้านความยุติธรรม ความโปร่งใสในทางปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง จึงขออนุญาดเรียนถามว่า

ข้อ ๑ กระทรวงศึกษาธิการมีหลักเกณฑ์หรือแนวปฏิบัติในการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๑ และระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๔ อย่างไร

ข้อ ๒ กระทรวงศึกษาธิการมีแนวทางในการแก้ปัญหาการฝากเด็ก การเรียกหรือการรับเงินบริจาคของสถานศึกษา รวมทั้งความยุติธรรม ความโปร่งใสในขั้นตอนการรับนักเรียนเพื่อเข้าศึกษาต่ออย่างไร

ข้อ ๓ กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายและแนวปฏิบัติในระยะยาวเกี่ยวกับการเข้าศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๑ และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ อย่างไร ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นางสิริกร มณีรินทร์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ และท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้มีเกียรติ ดิฉัน นางสิริกร มณีรินทร์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ดังนี้

คำถามที่ ๑ กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายการรับนักเรียนเข้าศึกษาเพื่อให้การดำเนินการรับนักเรียนเข้าเรียนต่อในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ และมัธยมศึกษาปีที่ ๔ สังกัดกรมสามัญ การศึกษาที่ผ่านมาให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย สอดคล้องกับหลักการและนโยบายที่มุ่งตอบสนองความมุ่งหมายของรัฐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ ดังนี้ หลักการก็คือ

ข้อที่ ๑ ส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กและเยาวชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า ๑๒ ปี อย่างทั่วถึงเสมอภาคและเป็นธรรม

ข้อที่ ๒ ส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนได้เรียนในโรงเรียนใกล้บ้าน

ข้อที่ ๓ คือให้สหวิทยาเขตและโรงเรียนรับผิดชอบในการรับนักเรียนมาท้องถิ่น

ข้อที่ ๔ คือส่งเสริมให้มีการใช้ผลการเรียนของนักเรียนในการรับเข้าเรียนให้มากขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ แนวทางในการรับนักเรียนที่ผ่านมาก็คือ

ข้อที่ ๑ มัธยมศึกษาปีที่ ๑ นั้น ให้รับนักเรียนเข้าเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โขเขตพื้นที่บริการไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐ ส่วนโรงเรียนใดจะรับนักเรียนในเขตพื้นที่บริการทั้งหมดก็ได้ โดยให้โรงเรียนและสหวิทยาเขตกำหนดสัดส่วนการรับนักเรียนพื้นที่บ้านใกล้โรงเรียน และเขตพื้นที่บริการให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของโรงเรียนในปีถัดไปนั้น ดิฉันจะสอบถามไปยังเขตพื้นที่บริการทั่วประเทศ เพื่อรับทราบลักษณะภูมิประเทศ และความต้องการที่อาจจะแตกต่างกันไปตามภูมิภาค ซึ่งคาดว่าในเขตของกรุงเทพมหานครซึ่งมีปัญหารอบรายนานั้น อาจจะมีลักษณะการรับพื้นที่บริการไม่น้อยกว่า ๗๐ เปอร์เซ็นต์ ในขณะที่พื้นที่บริการในชนบทนั้น อาจจะมีลักษณะที่แตกต่างกันไป

ข้อที่ ๒ คือให้สถานศึกษาเลือกนักเรียนโดยคัดเลือกไม่เกินร้อยละ ๓๐ จากนักเรียนที่มีความพร้อมพื้นฐานทางการเรียน นักเรียนที่มีความสามารถทางวิชาการ นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านต่าง ๆ และจากผู้มีอุปการคุณ ซึ่งเป็นเงื่อนไขที่มีอยู่เดิม ทั้งนี้การประกาศกฎเกณฑ์ การคัดเลือกนั้น จะต้องประกาศให้ผู้เกี่ยวข้องทราบโดยทั่วถึงกัน

และจะใช้ผลการเรียนระดับมัธยมศึกษาเป็นส่วนหนึ่งในการพิจารณาคัดเลือกด้วยก็ได้ ในส่วนของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ก็เช่นกัน โรงเรียนที่มีชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลายนั้น ขอให้โรงเรียนรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ จากนักเรียนที่จาเมชมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ของคนที่ประสงค์จะเข้าเรียนทุกคน และถืออำนาจโอกาสให้นักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ จากโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา โรงเรียนเอกชนและอื่น ๆ เข้าเรียนได้ในสัดส่วนที่มหาวิทยาลัยเป็นผู้กำหนด โดยมีวิธีการคัดเลือกที่เป็นธรรมดำเนินการดังนี้

ข้อ ๑ คือให้โรงเรียนใช้กระบวนการแนะแนว ให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ของตนเองได้เรียนตามศักยภาพ ได้เลือกและได้เรียนตามความประสงค์ที่จะเข้าเรียน หากนักเรียนยังประสงค์ที่จะเข้าเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ นั้น ก็ขอให้รับไว้ทั้งหมด

ข้อ ๒ คือให้โรงเรียนรับนักเรียนทั่วไปเข้าเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ โดยการสอบคัดเลือกและใช้แบบทดสอบการวัดความพร้อมพื้นฐานทางการเรียนที่กรมสามัญศึกษา กรมวิชาการ และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตรได้ร่วมกันจัดทำ หรือมีข้อสอบวัดความสามารถทางวิชาการที่มหาวิทยาลัยเป็นผู้อำนาจดำเนินการด้วยก็ได้ ทั้งนี้ ให้โรงเรียนและมหาวิทยาลัยกำหนดจำนวนรับตามความเหมาะสมและประกาศให้รับทราบโดยชัดเจน

ข้อ ๓ โรงเรียนที่มีการจัดการศึกษาเฉพาะมัธยมศึกษาตอนปลาย ให้ดำเนินการตามที่กรมสามัญศึกษากำหนด หากมีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ที่ยังไม่มีการเรียนและประสงค์จะเข้าเรียนต่อในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ก็ให้โรงเรียนและมหาวิทยาลัย จัดหาที่เรียนให้เข้าเรียนให้ครบทุกคน โรงเรียนที่จัดตั้งโดยมีวัตถุประสงค์พิเศษนั้น ก็ขอให้โรงเรียนรับนักเรียนตามประกาศของกรมสามัญศึกษา โดยให้มหาวิทยาลัยดูแลให้เป็นไปตามเกณฑ์

ในส่วนของแนวทางการปฏิบัติการรับนักเรียนนั้น ก็ได้กำหนดแนวปฏิบัติดังนี้ :

ข้อ ๑ ให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการรับนักเรียน โดยให้สามัญศึกษาจังหวัด แต่งตั้งคณะกรรมการรับนักเรียนของจังหวัด โดยมีผู้อำนวยการสามัญศึกษาจังหวัดเป็นประธาน ประธานกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยทุกสภามหาวิทยาลัยเป็นกรรมการ โดยมีหน้าที่ที่จะกำกับดูแลส่งเสริมและประสานงานการรับนักเรียนภายในจังหวัดให้เป็นไปตามที่กรมกำหนด

ข้อ ๒ คือให้ประชาสัมพันธ์และบริการข้อมูลการรับนักเรียนภายในจังหวัด

ข้อ ๓ คือติดตามและประเมินผลการรับนักเรียน แล้วรายงานให้ต้นสังกัดทราบด้วยความเรียบร้อยและทันเวลา

ประกาศที่ ๒ คือ ให้สหวิทยาเขตนั้นแต่งตั้งคณะกรรมการรับนักเรียนของสหวิทยาเขต โดยมีประธานกรรมการบริหารสหวิทยาเขตเป็นประธาน ผู้บริหารโรงเรียนในสหวิทยาเขตนั้น ๆ ตลอดจนครูอาจารย์โรงเรียนละ ๑-๒ คนเป็นกรรมการ โดยมีหน้าที่ที่จะกำหนดเขตพื้นที่ใกล้โรงเรียน และเขตพื้นที่บริการของโรงเรียนให้ชัดเจนและครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมด กำหนดสัดส่วนในการรับนักเรียน ในส่วนของการคัดเลือกไม่เกินร้อยละ ๓๐ แล้วรายงานให้สามัญศึกษาจังหวัดและกรมสามัญศึกษาทราบ และรายงานถึงรัฐมนตรีด้วย นอกจากนี้ให้มีหน้าที่ในการดำเนินการรับนักเรียนให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย สอดคล้องกับหลักการ ในระดับโรงเรียนนั้น ให้โรงเรียนตั้งคณะกรรมการรับนักเรียน ซึ่งประกอบด้วยผู้บริหารโรงเรียน ผู้แทนครูอาจารย์ ผู้แทน ผู้ปกครอง ผู้แทนคณะกรรมการสถานศึกษา ซึ่งขณะนี้มีครบทุกโรงเรียนแล้ว โดยมีหน้าที่ดำเนินการรับนักเรียนให้เป็นไปตามแนวปฏิบัติการรับนักเรียนของกรมสามัญศึกษาด้วยความเรียบร้อย โปร่งใส เสมอภาค และเป็นธรรม หากมีปัญหา ก็ขอให้เสนอต่อคณะกรรมการรับนักเรียนของสหวิทยาเขตเป็นผู้พิจารณา วิธีการรับนักเรียนนั้นก็คือประกาศพื้นที่บ้านใกล้โรงเรียนในเขตพื้นที่บริการของโรงเรียนทุกโรงเรียนและสหวิทยาเขตให้ทราบทั่วกัน ในส่วนของโรงเรียนนั้นให้ดำเนินการรับนักเรียนตามสัดส่วนและประกาศให้ทราบทั่วกัน คือรับนักเรียนในเขตพื้นที่ใกล้บ้านและเขตพื้นที่บริการไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐ เปอร์เซนต์ของแผนการรับ โดยไม่มีการสอบคัดเลือก แต่ส่วนโรงเรียนใดจะรับนักเรียนโดยการคัดเลือกให้รับได้ไม่เกินร้อยละ ๓๐ เปอร์เซนต์ จากแผนการรับของนักเรียนที่มีความพร้อมบริการ ความพร้อมพื้นฐานทางการเรียน นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านต่าง ๆ และนักเรียนจากผู้มีอุปการคุณ ซึ่งเป็นเงื่อนไขที่มีอยู่เดิมให้ชัดเจน หลักการดังนี้ไม่ว่าจะเป็นระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ นั้น ยึดหลักการดังที่กล่าวมาแล้วนี้ ในส่วนของจำนวนการรับนักเรียนต่อห้องนั้น ต้องให้โรงเรียนรับนักเรียนต่อห้องละ ๔๐ คน หากมีความจำเป็นต้องรับเกิน ให้รับได้ไม่เกินห้องละ ๔๕ คน กรณีที่มีความจำเป็นจัดเกินห้องละ ๔๕ คน หรือเพิ่มห้องเรียน ก็ให้คณะกรรมการสหวิทยาเขตเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบและเสนอต่อผู้อำนวยการสามัญศึกษาจังหวัดอนุมัติรายงานตามลำดับชั้นขึ้นไป

ในส่วนของคำถามที่ ๒ นั้น กระทรวงศึกษาธิการมีแนวทางในการรับและการแก้ไขปัญหาการฝากเด็ก การเรียกหรือรับเงินบริจาคของสถานศึกษา รวมทั้งความยุติธรรมและความโปร่งใสในชั้นตอนดังนี้

สำหรับปัญหาการฝากเด็ก การเรียกหรือรับเงินบริจาคของสถานศึกษาเป็นปัญหาที่มีมาช้านาน ซึ่งสาเหตุหลักก็เนื่องมาจากผู้ปกครองนักเรียนมีค่านิยมในการเลือก

การแข่งขันที่เรียนกันด้วยวิธีการต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการจ่ายเงินหรืออาศัยผู้มีอำนาจอิทธิพลในการฝากเข้าเรียน ฉะนั้นของกราบเรียนว่าปัญหาดังกล่าวไม่อาจจะแก้ไขได้ในระยะเวลาสั้น ๆ เนื่องมาจากต้องมีการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนของโรงเรียนให้ใกล้เคียงกัน พร้อม ๆ กับความพยายามที่จะเปลี่ยนสำนึกของผู้ประกอบการ ซึ่งจะต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายฝ่าย ไม่ว่าจะเป็นสื่อมวลชนหรือเครือข่ายทางการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการตระหนักในปัญหานี้เป็นอย่างดี จึงได้กำหนดนโยบายในการรับนักเรียน นักศึกษาโดยมีประกาศเพื่อแจ้งแนวปฏิบัติในการรับนักเรียนและนักศึกษาไว้อย่างชัดเจนให้ประชาชนทราบพร้อมทั้งให้มีการตรวจสอบได้ และในขณะที่เดียวกันก็ได้เร่งดำเนินการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียน ไม่ว่าจะเป็นในส่วนกลางหรือส่วนภูมิภาคหรือชนบทห่างไกลมาโดยตลอด ทั้งนี้เพื่อที่จะให้โรงเรียนสามารถก้าวสู่มาตรฐานเดียวกัน เพราะเชื่อว่าจะแก้ปัญหาเหล่านี้ได้ระดับหนึ่ง แต่จะหมดคงไปได้ก็เมื่อโรงเรียนต่าง ๆ มีคุณภาพทัดเทียมกันและผู้ประกอบการมีสำนึกที่ถูกต้อง หากการดำเนินการปฏิรูปการศึกษาเป็นไปตามแผนงานนั้น คาดว่าปัญหาที่นี้จะถูกล่วงไปในระยะเวลาหนึ่ง

ส่วนคำถามที่ ๓ นั้นกระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายและแนวปฏิบัติในระยชยาวเกี่ยวกับการเข้าศึกษาต่อในระดับทั้งมัธยมศึกษาปีที่ ๑ และมัธยมศึกษาปีที่ ๔ โดยยึดหลักการที่ว่าให้นักเรียนทุกคนมีที่เรียน มีโอกาสได้รับการเตรียมความพร้อมเข้าศึกษาต่อในระดับต่อไปตามศักยภาพ ตามความสนใจ ตามความถนัด โดยไม่ทำลายกระบวนการศึกษาในขั้นต้นก่อนระยะขั้นนั้น ๆ เช่น เกณฑ์การรับหรือนโยบายการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๑ กระบวนการนั้นจะต้องไม่ทำลายการจัดการศึกษาในระดับประถมศึกษา ก่อนมัธยมศึกษาปีที่ ๑ และหลักเกณฑ์ดังนั้นก็ใช้สำหรับการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ด้วยเช่นกัน

ในส่วนของการรับนักเรียนระดับมัศึกษานั้น ฉะนั้นได้กล่าวไปในการตอบคำถามข้อที่ ๑ แล้วก็คือ ให้รับนักเรียนเข้าเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ในเขตพื้นที่บริการไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐ ในส่วนของโรงเรียนใดจะรับนักเรียนเข้าในเขตพื้นที่บริการทั้งหมดก็ได้ ในส่วนของสถานศึกษานั้นให้คัดเลือกไม่เกินร้อยละ ๓๐ เปอร์เซนต์จากนักเรียนที่มีความพร้อม พื้นฐานทางการเรียนหรือมีความสามารถทางวิชาการ นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านต่าง ๆ และจากผู้มีอุปการคุณ ทั้งนี้ได้เร่งพยายามที่จะให้การรับนักเรียนในระดับชั้นต่าง ๆ นั้นมีความโปร่งใส เป็นธรรมและยุติธรรมและทั่วถึงกัน กราบขอบพระคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านวิชัยครับ

นายวิชัย ครอบงูดี (อุบลราชธานี) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม วิชัย ครอบงูดี สมาชิกวุฒิสภา ขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีที่ได้กรุณาตอบในเรื่องของนโยบายและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อทั้งใน ม. ๑ และ ม.๔ แต่กระผมมีบางประเด็นซึ่งจะกราบเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปยังท่านรัฐมนตรี เพื่อที่จะได้ทราบปัญหาที่เกิดขึ้นจริงในทางปฏิบัติ เพราะที่ท่านเรียนนั้นเป็นนโยบายและก็เป็นแนวทางปฏิบัติ แต่ในนโยบายนั้นกำหนดไว้กว้าง ๆ ผลของนโยบายก็คือ การนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับพื้นที่นั้นยังมีปัญหาอยู่หลายประการ

ประการที่ ๑ คือเรื่องความเป็นธรรมและความเสมอภาค ในนโยบายนั้นได้กำหนดให้รับนักเรียนซึ่งอยู่ในเขตพื้นที่ ๑๐ เปอร์เซนต์ ในกรณีเช่นนี้ในเขตกรุงเทพมหานครนั้นอาจมีความเหมาะสม เพราะเนื่องจากว่าติดขัดในเรื่องการจราจร แต่ในระดับต่างจังหวัดหรือในชนบทนั้น การที่รับนักเรียนในเขตพื้นที่ ๑๐ เปอร์เซนต์ ท่านประธานฯ ครับ โรงเรียนก็มีเขตการศึกษาอยู่ในระดับนี้ ปีแล้วปีเล่าก็รับนักเรียนอยู่ตรงนี้ ปัญหาที่เราให้โควตาหรือให้สิทธิคนในเขตพื้นที่มากเกินไป มันทำให้เกิดการสวมทะเบียนบ้าน โดยคนที่เป็นเจ้าของบ้านนั้นจะรับจะมีคนอื่นไม่ใช่เจ้าของบ้านที่แท้จริงก็รับ ท่านประธานฯ ครับ เข้ามาเป็นเจ้าของบ้านแทนแล้วเอาลูกมาอยู่ลงในทะเบียนบ้านครั้งนี้ด้วย เพราะฉะนั้นปีแล้วปีเล่ามันก็จะมีคนอยู่ตรงนี้เข้าเรียน ซึ่งไม่ใช่คนเกิดที่นั่นนะครับ เป็นคนเกิดที่อื่นไปเอาทะเบียนบ้านมาสวมเข้าไป คนที่เป็นเจ้าของบ้านก็จะรับทรัพย์สินนี้ไปเป็นค่าตอบแทน อาจจะเป็น ๓๐,๐๐๐ บาท ๕๐,๐๐๐ บาท ขึ้นต้นเขาทำกันแบบนี้ เพราะฉะนั้นในประเด็นตรงนี้กระผมเห็นว่า การที่คนที่ไม่ได้สอบเลย ๑๐ เปอร์เซนต์ โดยใช้เงินไปตรงนี้เข้าไปไม่ได้ทำให้เกิดความเป็นธรรมและความเสมอภาคเหมือนที่รัฐธรรมนูญกำหนด เหมือนที่ พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ ปี ๒๕๔๒ กำหนดรวมทั้งนโยบายที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดเอาไว้ นั่นคือสิ่งที่ปัญหาอยู่ในขณะนี้ในพื้นที่ในเขตต่างจังหวัด หรืออาจจะมีในเขต กทม. ด้วยก็ได้

ในประการที่ ๒ นักเรียนที่จะต้องสอบแข่งขันและผ่านกระบวนการคัดเลือก ๓๐ เปอร์เซนต์ ท่านประธานฯ คน ๑๐๐ คน ได้เข้าไป ๑๐๐ เปอร์เซนต์จากเขตพื้นที่อื่น แต่คนที่เหลืออีกจำนวนมากจะต้องมาใช้วิธีการแข่งขันกัน ทั้งการสอบทั้งการทดสอบหาความรู้ประเภทการแก้ที่ตัวเองมี ทั้งผ่านการอุปการะ คัดคู่ชีวิตฯ คน ๓,๐๐๐ คน เอา ๓๐ คน ความเสียเปรียบการแข่งขัน การยื้อแย่งครั้งนี้ไม่เป็นธรรมเลย ทำให้เราไม่ส่งเสริมว่าให้คนแข่งขัน

กันมาก ๆ จะได้คนดี คนที่มีความรู้ ความสามารถที่จะไปเรียนให้มากขึ้น แต่เราไปให้อภิสิทธิ์ชน กับคนกลุ่มหนึ่ง ๑๐ เปอร์เซ็นต์ในเขตพื้นที่ครั้งนี้มีมากมายก่ายกองในชนบท ซึ่งเป็นปัญหา ซึ่งประชาชนในชนบทนั้นเขาเห็นว่า ไม่ได้ได้รับความเป็นธรรม ซึ่งอยากจะฝากท่านประธานฯ ผ่านไปยังท่านรัฐมนตรี ถ้าเป็นไปได้ก็ขอให้เห็นว่า ที่ท่านรัฐมนตรีมีนโยบายที่จะปรับปรุง หลักเกณฑ์ครั้งนี้ ยึดหยุ่นกันระหว่าง ๑๐ เปอร์เซ็นต์ของในกรุงเทพมหานครหรือเมืองใหญ่กับ ต่างจังหวัด ซึ่งอาจจะต้องปรับให้เป็น ๕๐ : ๕๐ เปอร์เซ็นต์ หรือ ๖๐ : ๔๐ เปอร์เซ็นต์อย่างนี้ น่าจะเป็นความเสมอภาคและเป็นธรรมกับคนในต่างจังหวัดด้วย

ในประการที่ ๓ ท่านประธานฯ ครับ คือในเรื่องที่มีการเรียกเก็บเงิน สูดท้าย เมื่อเข้าอันที่ ๑ คือ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ไม่ได้ เข้าอันที่ ๒ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ไม่ได้ ก็จะไปใช้ กระบวนการที่ ๓ นั่นก็คือ การวิ่งเต้นโดยอาศัยเส้นสายโดยเฉพาะอย่างยิ่งนักการเมือง ที่เรียน อย่างนี้ไม่ใช่เฉพาะนักการเมืองระดับไหน แต่เป็นนักการเมืองเป็นผู้ที่มีอิทธิพล มีอำนาจมีบารมี เวลาฝากแต่ละครั้งนี่โรงเรียนเขาหนักใจครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายทิวะ วัฒนโชติ รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านวิชัยครับ ท่านไม่มีเวลา รวมถึงรัฐมนตรีจะดยอีก ๔ นาทีครับ

นายวิชัย ทรองยุค (อุบลราชธานี) : รวมทั้งแต่ละเที่ยวที่มีบัญชีไปนี้ เป็นบัญชี หางว่าวครับ ไม่ใช่ ๒ คน ๓ คนหรือหกครับ เป็น ๓๐ คนเป็น ๕๐ คน บางพื้นที่มีสิ่งเหล่านี้ เป็นหลายร้อยหลายพันคน และจะรับได้ไม่กี่คนก็จะเกิดปัญหาตามมาอีก แล้วสุดท้ายพอ กระบวนการตรงนี้ไม่ได้ ก็จะไปสู่อันที่ ๔ ก็คือว่าการต้องจ่ายเงิน การจ่ายเงินนั้นมีหลายรูปแบบ ท่านประธานฯ ครับ บางสถานที่จ่ายมีนายหน้าผ่านกระบวนการผ่านตัวแทน ผ่านครูอาจารย์ที่ตรงนั้น ในขณะที่เดียวกันวิธีที่ ๒ คือการใช้วิธีบริจาค โดยเขาจะมีใบให้ไป กรอกเชิญเข้าไปในห้องว่าคุณจะบริจาคเท่าไร ตามอธยาศัย ผลสรุปที่เห็นมาที่ประชาชน ร้องเรียนก็คือว่า ถ้าบริจาคน้อยไม่มีสิทธิได้เข้าโรงเรียน แต่ถ้าบริจาคมาก ๆ มีโอกาสได้เข้า โรงเรียน ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ปัญหาตรงนี้เกิดขึ้นจริงในสังคมในบ้านเมืองเรา ออกเรียนท่าน ประธานฯ ผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีว่า แนวทางแก้ปัญหาดังนี้มีความจำเป็น เพราะประชาชน นั้นบางคนไม่มีเงิน ท่านประธานฯ แต่มีความมุ่งหวังตั้งใจที่จะได้รับความเป็นธรรม ได้รับความเสมอภาค อยากให้ลูกได้เข้าโรงเรียนดี ๆ อยากให้ลูกได้ไปเข้าโรงเรียนที่มีความพร้อม เพื่ออนาคตของลูกหลานตัวเอง มันก็จะเกิดปัญหาดังนี้ตามมา เพราะฉะนั้นปัญหาเหล่านี้ กรทเรียนท่านประธานฯ ว่า ในป็นหน้าหรือปิดไปในอนาคตนั้น ควรจะได้รับการแก้ไขอย่าง แท้จริง ไปเอาวิธีนี้ไปแก้เป็นหลักนี่คือขึ้น ซึ่งคณะเรียนนี้ไปแจ้งอธิบดีโดยเฉพาะไปแจ้งเขตที่กระบวน

แม้กระทั่งภาคเหนือซึ่งเพื่อนสมาชิกฯ ขออนุญาตเอ่ยชื่อนามท่านวิสิษฐจากจังหวัดเชียงราย ท่านก็ได้เสนอข้อข้อมูลมาเช่นเดียวกันว่า ปัญหาเหล่านี้เกิดขึ้นที่จังหวัดเชียงรายเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นขอกราบเรียนผ่านท่านประธานฯ ไปยังท่านรัฐมนตรี เพื่อได้พิจารณาดำเนินการในปีต่อไป ขอขอบคุณอย่างยิ่งครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นางสิริกร มณีรินทร์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ และท่านสมาชิก ผู้มีเกียรติ ดิฉัน นางสิริกร มณีรินทร์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ รับผิดขอกรมสามัญศึกษา จะนำข้อมูลที่ท่านสมาชิก ผู้มีเกียรติได้ให้เป็นแนวทางในการปรับและจัดการการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อไป ปีหน้าให้เป็นไปด้วยความโปร่งใส สมดังเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ ก็เป็นอันจบกระทู้ถามที่ ๑ ก็ขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีครับ

ต่อไปกระทู้ถามที่ ๔ เรื่อง การแก้ไขและการจัดการกับเศษซากการก่อสร้างของโครงการถนนและทางรถไฟยกยกระดับ (ไฮปเวลต์) ของท่านสมาชิกฯ การดูแลโครงการนี้ตั้งกระทู้ถามนายรัฐมนตรี ท่านนายกรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมเป็นผู้ตอบกระทู้

(สำเนา)

วันที่ ๒๑/๒๕๕๘ วันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๘ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
กรุงเทพฯที่ ๑๒๑

วุฒิสภา

๒๕ มีนาคม ๒๕๕๘

เรื่อง การแก้ไขและการจัดการกับเศษซากการก่อสร้างของโครงการถนนและทางรถไฟยกระดับ (ไฮปเวสต์)
กรมเขียน ประธานวุฒิสภา

ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม ยมนน เอกรัฐมนตรี ดังต่อไปนี้

เนื่องจากความล้มเหลวของโครงการก่อสร้างถนนและทางรถไฟยกระดับ ที่เรียกกันโดยทั่วไปว่า โครงการไฮปเวสต์ ได้ก่อให้เกิดมลภาวะทางทัศนียภาพต่อกรุงเทพมหานครมาหลายปีแล้ว เศษซากของการก่อสร้างได้สร้างข้อกีดขวางให้กับพี่น้องประชาชนชาวไทย รวมทั้งชาวต่างประเทศที่ได้มาพบเห็นอยู่ทุกเมื่อเชิกรวัน จนกล่าวกันว่า เศษซากเศษชิ้นส่วนซึ่งเรียงรายตั้งแต่คอนกรีตจนสุดจุกถึงสถานีรถไฟสามเสน และจากมัลกะลันชั้นคลองต้นน้ำ นั้นอนุสาวรีย์หรืออนุสรณ์สถานสำคัญของชาติอีกแห่งหนึ่ง ซึ่งรัฐบาลพึงรักษาไว้ เพื่อให้เป็นเอกลักษณ์หรือมรดกแห่งความงามของชาติ

เพื่อบริให้เกิดความสำนและเพื่อให้เกิดการพัฒนาอันเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติแก่น้อง
จึงขอเรียนถามว่า

๑. รัฐบาลจะดำเนินการอย่างไรต่อเศษซากการก่อสร้างของโครงการดังกล่าว จะทำลายทิ้ง, จะดำเนินการต่อ หรือจะปล่อยให้ผุพังไปเลย ๆ ด้วยเหตุผลอะไร

๒. โครงการที่ล้มเหลวนี้ รัฐบาลจะสามารถสรุปชี้แจงต่อสภาและประชาชน ได้หรือไม่
รัฐเสียประโยชน์หรือได้ประโยชน์แค่ไหน เพียงไร

ขอให้ตอบในที่ประชุมวุฒิสภา

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

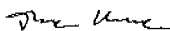
(ลงชื่อ)

ภาวณ ใสงาม

(นายทรงณ ใสงาม)

สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดบุรีรัมย์

สัเนาญกัคลง

(นางธีรภา ทวีตสาร)

หัวหน้าฝ่ายปฏิบัติและกระทู้ถาม

กองการประชุม

Legislative Institutional Repository of Thailand

 พิมพ์
งาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพีเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เจริญคุณการุณครับ

นายการุณ ไสงาม (บุรีรัมย์) : ท่านประธานฯ ครับ ผม การุณ ไสงาม สมาชิกวุฒิสภาจากบุรีรัมย์ เป็นโอกาสดีครับ ที่เห็นท่านประชุมมานั่งร่วมรับฟังวันนี้ ซึ่งท่านเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและดูแลกรมตำรวจ ออกจะกรามเวียนท่านประธานฯ ก่อนที่จะถามกระซู่สักเล็กน้อยว่า ผมเกือบจะมาถามกระซู่ในวันนี้ไม่ทัน เพราะมีวไปเศษศพเด็กที่เฝ้าบ้านให้ผมถูกฆ่าตาย ชื่อ นายเลียว โสมมี ที่อำเภอท่ายางกรวดตายพร้อมกับนายสุนคนบ้านมะรัง อำเภอพลับพลาชัย ท่านรัฐมนตรีมหาดไทยครับ ที่บุรีรัมย์ภายใน ๕ - ๖ เดือนที่ผ่านมา มีการฆ่าคนตายกลางวันไม่ต่ำกว่า ๔๐ - ๕๐ ศพแล้ว ท่านรู้ไหมครับว่า เขากำลังตั้งศาลเดี่ยวอยู่ที่บุรีรัมย์ ตัดสินโดยที่ส่งสัยใครก็ฆ่าไปเลยและทั่วทั้งประเทศ ขณะนี้ศาลเดี่ยวที่เกิดขึ้นฆ่าคนตายอย่างนี้ไม่รู้กี่ร้อยศพ รัฐบาลในระบอบประชาธิปไตยยอมหรือครับที่จะให้ถึงเหล่านี้เกิดขึ้น ท่านต้องเร่งมือแล้วละครับ ไม่เช่นนั้นแล้วการฆ่ากันตายโดยเหตุสงสัยนี้จะมีมากขึ้น ที่พูดนี้พูดเพื่อแจ้งเพื่อทราบ ไม่ใช่กระซู่เรื่องในวันนี้นะครับ แต่ในฐานะที่เจอท่านแล้วเรื่องเด็กดริ้นของประเทศ เรื่องจำเป็นของประชาชน ถ้าหากเป็นเรื่องร้ายเรื่องด่วน สภานี้จะต้องสามารถบริหารจัดการและเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติได้ ไม่เช่นนั้นแล้วเราจะละเลยในสิ่งที่ผ่านหูผ่านตาไป ท่านรับฟังรับทราบแล้ว ท่านอาจจะยังไม่ตอบกระซู่ เพราะไม่ใช่วันนี้ที่ผมถามกระซู่ท่าน แต่ท่านสามารถกลับไปนำข้อมูล เรียกข้อมูลต่าง ๆ ทั่วประเทศนั้นกลับเข้ามาว่า มีการฆ่ากันมากเท่าไรแล้วในรอบ ๑ ปีนี้ แล้วท่านก็ไปจัดการทางนโยบายทางการบริหารจัดการได้ หวังว่าในฐานะที่ท่านเป็นอาจารย์ผมด้วย คงจะให้เรื่องที่ผมถามนี้คุณนี้ แลกเปลี่ยนกับท่านในสภานี้เป็นประโยชน์ต่อการบริหารจัดการบริหารราชการแผ่นดินต่อไป

ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ วันนี้ผมตั้งกระซู่ถาม เรื่อง การแก้ไขและการจัดการกับเศษซาก ผมว่าใช้คำได้ชัดเจนนะครับ เศษซากการก่อสร้างของโครงการถนนและทางรถไฟยกระดับ (โฮปเวลล์)

เนื่องจากความล้มเหลวของโครงการสร้างถนนและทางรถไฟยกระดับ ที่เรียกกันโดยทั่วไปว่า โครงการโฮปเวลล์ ได้ก่อให้เกิดมลภาวะทางพิษภัยต่อกรุงเทพมหานครมาหลายปีแล้ว เศษซากของการก่อสร้างได้สร้างชักรังงาให้กับพี่น้องประชาชนชาวไทย รวมทั้งชาวต่างประเทศที่ได้มาพบเห็นอยู่ทุกเมื่อเชื่อวัน จนกล่าวกันว่า เศษซากเสาซีเมนต์ ซึ่งเรียงรายตั้งแต่ดอนเมืองจรดสวนจตุจักรถึงสถานีรถไฟสามเสนและจากมักกะสันยันคลองตันนั้น

เป็นอนุสาวรีย์หรืออนุสรณ์สถานสำคัญของชาติอีกแห่งหนึ่ง ซึ่งรัฐบาลพึงรักษาไว้เพื่อให้เกิดเป็นเอกลักษณ์หรือมรดกแห่งความกล้าหาญของชาติ เพื่อมิให้เกิดความสับสนและเพื่อให้เกิดการพัฒนาอันเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติบ้านเมือง จึงขอเรียนถามว่า

๑. รัฐบาลจะดำเนินการอย่างไรต่อเศษซากการก่อสร้างของโครงการดังกล่าว จะทำลายทิ้ง จะดำเนินการต่อไป หรือจะปล่อยทิ้งไว้เฉย ๆ ด้วยเหตุผลอะไร

๒. โครงการที่ล้มเหลวนี้ รัฐบาลจะสามารถสรรหาเงินงบประมาณและประชาชนได้หรือไม่ว่า รัฐเสียประโยชน์หรือได้ประโยชน์แค่ไหน เพียงไร

ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายพิเชษฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภาคนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขณะนี้สถานีวิทยุกระจายเสียงรัฐสภาสามารถถ่ายทอดการประชุมได้ตามปกติแล้ว ขอเรียนเชิญ ฯพณฯ รัฐมนตรีครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ และท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติทุกท่าน กระผม วันมูหะมัดนอร์ มะทา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ได้รับมอบหมายจาก ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีเป็นผู้ตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติจากจังหวัดบุรีรัมย์ ท่านการุณ ใสวงม ดังต่อไปนี้ นะครับ

ในประการแรก กระผมต้องขอขอบคุณท่านสมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดบุรีรัมย์ที่ท่านได้ให้ความสนใจต่อโครงการไฮสปีดล เพราะโครงการนี้ได้ยึดเอื้ออำนวยอย่างน้อยที่สุดที่ ๔ และรัฐบาลนี้เป็นรัฐบาลที่ ๕ แล้ว และโครงการนี้ก็เป็นที่สนใจของพี่น้องประชาชน ดังที่ท่านสมาชิก ได้กล่าวถึง เพราะผ่านไปมากี่เห็นเสาด้อยอยู่บนทางรถไฟตลอดตั้งแต่รังสิตจนกระทั่งไปถึงหัวหมาก เพราะฉะนั้นพี่น้องทั้งหลายก็สนใจว่า โครงการเหล่านี้ล้มเหลวหรือจะดำเนินการอย่างไรต่อไป กระผมขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติ ดังต่อไปนี้

ในคำถามแรก ท่านได้ถามว่ารัฐบาลจะดำเนินการอย่างไรต่อเศษซากการก่อสร้างของโครงการดังกล่าว จะทำลายทิ้งหรือจะดำเนินการต่อไปอย่างไร ในคำถามนี้กระผมก็อยากจะเรียนตอบดังต่อไปนี้ว่า

ในประการแรก สถานะของโครงการในปัจจุบันนี้เป็นอย่างไร โครงการนี้กระทรวงคมนาคมและการรถไฟแห่งประเทศไทยในฐานะคู่สัญญากับเอกชน ผู้มาขอสัมปทานนั้นได้บอกยกเลิกสัมปทานการก่อสร้างระบบการขนส่งรถไฟและถนนยกระดับและการใช้ประโยชน์จากที่ดินของรถไฟกับบริษัทโฮปเวลล์แล้ว ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๔๑ เมื่อได้มีมติยกเลิกให้สัมปทานไปแล้ว การรถไฟฯ หรือกระทรวงคมนาคมจะดำเนินการอย่างไรต่อไปสำหรับเสาที่ใด ๆ ที่เห็น หรือโครงการนี้อย่างไรนั้น กระทบอยากจะทำอะไรเรียกว่า กระทรวงคมนาคมในรัฐบาลที่แล้วได้ตั้งคณะกรรมการพิจารณาแผนรองรับในกรณีที่เมื่อยกเลิกสัญญาแล้วจะดำเนินการอย่างไร ผลของการพิจารณาของคณะกรรมการชุดนั้นได้มีความเห็นว่า สมควรที่รัฐบาลหรือการรถไฟฯ ควรจะดำเนินการต่อไปให้แล้วเสร็จ ทั้งนี้โดยขอให้การรถไฟฯ ได้ปรับลดขนาดของโครงการ ซึ่งโครงการเดิมมีทั้งรถไฟยกระดับ มีทั้งถนนด่วนในชั้นที่ ๑ มีทั้งถนนที่เรียกว่าโลคัลโรด (Local road) มีทั้งการพัฒนาพื้นที่ให้ยกเลิกเป็นส่วนใหญ่ ให้เหลือเฉพาะที่จำเป็นคือทางรถไฟยกระดับ แล้วก็ให้ลดโครงการลงจากที่จะเข้าไปหลาย ๆ แห่งนั้นเอาเฉพาะที่จำเป็นคือ จากรังสิตไปที่หัวหมาก โดยผ่านกรุงเทพมหานครไป พุดง่าย ๆ ก็อาจจะเหลือโครงการเพียง ๑ ใน ๕ หรือ ๑ ใน ๔ เพื่อให้มีความเป็นไปได้ โดยจะใช้โครงเสาหลักที่มีอยู่ชั้นให้เป็นที่ประโยชน์ ทั้งนี้โดยพิจารณาว่าเอาเฉพาะที่จำเป็น ที่จำเป็นอย่างมากก็คือการยกระดับทางรถไฟขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหาการจราจรในเช้า ๆ หรือเย็น ๆ ที่เราเห็น เพราะว่าทางรถไฟถ้าไม่ยกระดับแล้วก็จะมีปัญหาจุดติดกับทางรถยนต์ที่ผ่านมาหลายสิบจุดนั้น คณะรัฐมนตรีก็ได้มีมติต่อมาเมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๑ ก็ได้เห็นชอบกับข้อเสนอที่ให้ดำเนินการต่อ แล้วก็ลดโครงการลงเอาเท่าที่เป็นไปได้ ทั้งนี้เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจและความเหมาะสมของโครงการ เพื่อความรอบคอบ กระทรวงคมนาคมจึงเห็นว่า ควรจะตั้งหรือหาบริษัทที่ปรึกษา เพื่อที่จะเสนอโครงการนี้ถึงความเป็นไปได้และความเหมาะสมตลอดจนราคา ก็ได้เลือกบริษัทที่ปรึกษาโดยได้รับความสนับสนุนทางการเงินจากแหล่งการเงินของเยอรมนี และการรถไฟฯ สมทบส่วนหนึ่ง ผลของการศึกษาที่ทำโครงการให้เล็กลงนี้ กระทบอยากจะทำอะไรจะเสร็จสิ้นในเดือนสิงหาคม ๒๕๔๔ คือในเดือนนี้ ความจริงการศึกษาเบื้องต้นได้ส่งมาตั้งกระทรวงคมนาคมแล้ว แต่ว่าในบางสิ่งบางอย่างการตรวจรับนั้นเห็นว่าลอรจะยังไม่สมบูรณ์มาลอรยังไม่เรียบร้อย จึงขอให้บริษัทที่ปรึกษานั้นทำให้สมบูรณ์มากกว่านี้ขึ้นอีก กระทบเข้าใจว่าไม่เกินเดือนสิงหาคมนี้ผลของการศึกษาที่ว่า จะลดโครงการแล้วควรจะทำอย่างไรนั้นก็จะได้ดำเนินการต่อไป ข้อเสนออันโดยสรุปก็คือว่า ออกจะให้การรถไฟฯ ได้ใช้เสาที่โฮปเวลล์มีให้เป็นประโยชน์ โดยให้การรถไฟฯ

ลงทุนในเรื่องรางยกระดับ แล้วก็หันอกชนมาดำเนินการในการจะวิ่งบนรางนั้น ให้เป็นประโยชน์ แต่อย่างไรก็ตามนี่คือผลการศึกษา เมื่อคณะและรัฐบาลนี้เข้ามาคงจะได้รับการพิจารณาข้อเสนอของบริษัทที่ปรึกษาที่นั่นมาดูในรายละเอียดอีกครั้งหนึ่งว่า จะดำเนินการอย่างไร แต่ขอเรียนกับท่านการุณและท่านสมาชิกวุฒิสภาว่า รัฐบาลก็มีความเห็นตรงกับรัฐบาลที่แล้วว่า ไม่ควรจะต้องให้ไว้ให้เป็นอนุสาวรีย์ดังที่คุณการุณว่า ควรจะใช้ให้เป็นประโยชน์ และใช้เท่าที่จำเป็น เช่น การแก้ไขปัญหารถจร หรือการที่จะทำให้รถไฟฟ้าในเมืองนั้นเกิดประโยชน์คือที่อยู่ฐานของคนที่จะเข้าทำงานในกรุงเทพมหานคร เดิมโครงการนี้ถ้าจะต้องลงทุนตามโครงการเดิมนั้นอาจจะเป็นแสนล้านบาท แต่ถ้าลดอย่างนี้แล้วคณะก็คิดว่าไม่น่าจะเกิน ๒๐,๐๐๐ - ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท แต่อย่างไรก็ตามจะต้องดูข้อมูลในรายละเอียดต่อไป ในหลักก็คือว่าเอาเฉพาะที่จำเป็นและประหยัดเงินมากที่สุดเท่าที่จะทำได้

ในคำถามที่ ๒ นะครับ ก็คงจะต่อเนื่องกัน ท่านบอกว่าโครงการนี้ล้มเหลว รัฐบาลสามารถสรุปให้แจ้งต่อสภาและประชาชนได้หรือไม่ รัฐบาลเสียประโยชน์อย่างไร และได้ประโยชน์อย่างไร คณะก็อยากจะตอบคำถามนี้กับท่านอย่างตรงไปตรงมาว่า

ในประการแรกถ้าพูดถึงความเสียหาย ที่รัฐพึงได้รับจากโครงการนี้ที่ไม่แล้วเสร็จ ทำไปเป็นบางส่วนนั้น ความเสียหายนั้นถ้าดูในภาพในเรื่องงบประมาณแผ่นดินโดยตรงนั้นไม่มี แต่เราเสียในทางอ้อม เช่น โอกาสการแก้ไขปัญหารถจร โอกาสที่ประชาชนจะได้ประโยชน์จากโครงการนี้ไม่เกิดขึ้น ทำให้การพัฒนากิจการขนส่งของการรถไฟฯ ในบางโครงการ เช่น รถไฟยกระดับ รถไฟที่เรียกว่า รถไฟฟ้าในเมืองนั้นชะลอช้าไปด้วย พูดโดยตรงสรุปก็คือว่า เสียโอกาสของการพัฒนา เสียโอกาสของพี่น้องประชาชนจะได้รับ ที่คณะบอกว่าไม่เสียหายประมาณนั้น ก็เพราะว่าลงทุนทั้งหมดที่เกิดขึ้นนั้นเอกชนลงทุน ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ และถามว่ารัฐได้อะไรบ้างจากการเลือกโครงการนี้ คือเราเสียโอกาส แต่สิ่งที่เราได้รับในประการแรกที่เป็นเงิน บริษัทไฮเวสต์ได้จ่ายเงินให้กับการรถไฟฯ ตั้งแต่เริ่มโครงการปี ๒๕๓๓ ถึง ๒๕๓๕ จาก ๓๐๐ ล้านบาท ๕๐๐ ล้านบาท ๕๐๐ ล้านบาท ทั้งหมดจ่ายเป็นเงินให้กับการรถไฟฯ ได้รับทั้งหมด ๒,๘๕๐ ล้านบาท โครงการนี้จ่ายให้กับการรถไฟฯ ไป การรถไฟฯ ก็ได้เงินนี้ไปพัฒนาในกิจการอื่น

ในประการที่ ๒ บริษัทนี้ได้ลงทุนดอกเบี้ยไปและเสียที่ใกล้ๆนั้น การรถไฟฯ ได้ประเมินว่าคงประมาณราว ๆ สัก ๑๐,๐๐๐ หรือ ๑๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท เพราะฉะนั้นนี่คือสิ่งที่รัฐบาลได้รับจากโครงการนี้ แต่ถามว่าคุ้มไหมเงินที่เราได้รับกับเสียได้ ๆ ที่ว่า คณะก็คิดว่าโอกาสที่เราเสียไปคงจะไม่คุ้ม เพราะฉะนั้นก็อยากจะได้เห็นว่า เมื่อไม่คุ้มแล้วเรายึดติดว่าคงต้อง

ทำต่อ ประการแรก คือไม่ให้พี่น้องประชาชนเห็นว่า จากเหล่านี้จะเป็นอนุสาวรีย์หรือจะอนุรักษ์ ก็อยากจะเรียนต่อท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติว่า รัฐบาลคงไม่คิดจะอนุรักษ์เสานี้ แต่จะใช้เสานี้ อย่างไม่ค่อยไปให้เกิดประโยชน์สูงสุดนั้นเป็นเรื่องที่จะดำเนินการต่อไปครับ ขอขอบพระคุณ ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโรสง รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านการุณ

นายการุณ ไสงาม (บุรีรัมย์) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ที่กล่าวถึง เรื่องนี้มีได้ตำหนิรัฐบาลชุดนี้และไม่ได้ตำหนิท่านรัฐมนตรีคมนาคมท่านนี้ เนื่องจากโครงการนี้ เกิดมานานแล้ว คนที่ซักเปอร์เซ็นต์ไปจากโครงการนี้ที่ตายเสียแล้วด้วย ไม่ต้องเอ่ยชื่อหรือทรา รู้กันทั้งประเทศ ท่านบอกว่าจะไม่เสียหายเพราะเป็นโครงการลงทุนโดยเอกชน ท่านประธานฯ ครับ ท่านทราบไหมว่าเอกชนลงทุนเข้าไปตอนนี้เขาประเมินค่าเสียหายของเขาประมาณ ๓๗,๐๐๐ ล้านบาท ถ้าเกิดคดีฟ้องร้องกันขึ้นมาและถ้าเกิดรัฐบาลจะต้องจ่ายให้เขาไม่รู้ จะต้องจ่ายเท่าไร โสภะเวลล์ กอดคอน วู ๘๐,๐๐๐ ล้านบาท ที่โครงการมูลค่าพัฒนาที่ดินอีก ๗๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท และถ้าเกิดเขาฟ้องขึ้นมาเรียกค่าเสียหายจากรัฐบาล รัฐบาลเอาสตงค์ จากไหนไปจ่าย นี่คือการเสียหายรัฐบาลต้องจ่ายสตงค์ อ้อ ถ้าอย่างนั้นบอกว่าการชื้อการ บอกว่ารัฐบาลยกเลิกสัญญาแล้ว การยกเลิกสัญญาเพียงเท่านั้นคิดว่าจบหรือ ยังไม่จบนี้ครับ ถ้าเกิดความเสียหายมีการเกิดขึ้น ถ้าเกิดเขาเรียกค่าเสียหายเข้ามาเนื่องจากเขาทำอะไรต่อไม่ได้ ด้วยเหตุอะไรต่างๆ ท่านรู้ได้อย่างไรว่าศาลจะตัดสินว่าอย่างไร เราไปวินิจฉัยแทนศาลในอนาคต ข้างหน้าแล้วหน้าได้หรือ ไม่ใช่คดีซุกหุ้ของท่านนายกฯ นี้ครับ ที่จะรู้ว่าศาลรัฐธรรมนูญ จะตัดสินว่าเท่าไรต่อเท่าไร แล้วชนะหรือไม่ชนะ รู้ล่วงหน้าก่อนอย่างนั้น นี้ไม่ใช่ครับ เรื่องนี้ ท่านอาจไม่รู้คำวินิจฉัยของศาลก็ได้ รัฐบาลอาจต้องแพ้คดีเรื่องนี้ก็ได้ ท่านประธานฯ ครับ ท่านรัฐมนตรีถามว่า คิมูลค่าแล้วประมาณ ๓๒,๐๐๐ ล้านบาทแล้วบอกว่า ถ้าโครงการนี้จะ พัฒนาต่อ ท่านรัฐมนตรีเคยกล่าวไว้บอกว่าจะต้องใช้เงินประมาณ ๖๐,๐๐๐-๗๐,๐๐๐ ล้านบาท เอาสตงค์มาจากไหนล่ะ ท่านจะใช้เงินที่ไหนนี้ เงินงบประมาณแผ่นดินหรือเปล่า หรือท่าน จะให้เอกชนเป็นคนทำต่อ ถ้าเอกชนทำต่อเตรียมการกันอย่างไร ระวังป้องกันการซัก เปอร์เซ็นต์อีกแบบเดิม ๒ ค่ายก็จะต้องอย่างไรล่ะ นี่คืสิ่งที่ต้องเตรียมการครับ เพราะฉะนั้น ท่านต้องรีบดูรายละเอียดทั้งหมดมาให้เร็วครับ ถ้าไม่อย่างนั้นแล้วท่านจะเสียเท่าเตรียมรูปคดี ได้เลยครับ เขาเตรียมจะเรียกค่าเสียหาย ๓๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท รายละเอียดดูนี้ เห็นหรือยังครับ เพราะฉะนั้นจะมีโอกาสที่จะเสียเปรียบหรือโอกาสที่จะเสียหาย ซึ่งก็เป็นเงินหลวง เงินประชาชน

ถ้าเกิดการทำขึ้นมาแล้ว โครงการเสร็จเรียบร้อยแล้วก็ใช้วิธีการเส้นทางนั้น ประชาชนอาจจะต้องควักสตางค์จ่ายที่แพงเพิ่มขึ้นอีก นี่คือความเสียหายของประชาชนยังอีกครับ เขาเรียกว่าโครงการที่เสียหาย ที่รัฐเป็นโครงการสาธารณะ กิจกรรมที่รัฐกระทำไป กระทำไปแล้วโดยกระทบกระเทือนต่อสาธารณะต่อประชาชนนั้นและประชาชนจะต้องแบกรับสิ่งเหล่านี้ นี่แหละเขาเรียกความเสียหาย บทเรียนครับ และเป็นโครงการสาธารณะขนาดใหญ่ด้วย ไม่เคยศึกษา ไม่เคยทำอะไรอย่างมีความชัดเจนเลย คิดแต่เรื่องค่าตั้ง คิดแต่เรื่องเปอร์เซ็นต์กัน เรื่องนี้ผมว่าเสียหาย เตรียมการนะครับ ก็คงฝากทางรัฐบาลไปเท่านั้นแหละครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญ ฯพลฯ รัฐมนตรีครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ต้องขอบคุณข้อสังเกตของคุณการุณ ไสงาม ท่านผู้มีเกียรติจากจังหวัดบุรีรัมย์ที่ได้อ่านข้อสังเกตในเรื่องสิ่งที่จะเกิดขึ้นต่อไป ผมอยากจะกราบเรียนต่อท่านผู้มีเกียรติจากสถานแห่งนี้ว่า ในการประเมินราคาความเสียหายของบริษัทโฮปเวลล์ที่เกิดขึ้นนั้นเป็นการประเมินจากฝ่ายของบริษัทที่เสียหาย แต่ว่าส่วนของรัฐบาลก็ต้องประเมิน ไปอีกราคาหนึ่งตามข้อเท็จจริง แต่ผมอยากจะกราบเรียนว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นทั้งหมด ผมก็ยังไม่อยากจะย้อนหลังไป แต่ว่าข้างหน้านั้นผมคิดว่า เรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ น่าจะจบลงด้วยดีและประโยชน์ประชาชนจะได้รับสูงสุด ถ้าโครงการใดก็ตามถ้าเราคิดที่จะทำทำงาน ไม่คิดเพื่อประโยชน์ส่วนตนเพื่อเปอร์เซ็นต์แล้ว ผมคิดว่าสิ่งต่าง ๆ ที่ยากก็จะง่ายลง เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ ในประการแรก สิ่งที่ยกขึ้นยื่นต่อสภาว่ารัฐจะทำต่อ ส่วนในเรื่องของการฟ้องร้องต่าง ๆ สิ่งที่จะเกิดขึ้น รัฐก็จะคำนึงถึงสิ่งเหล่านี้ เพราะเราเข้าใจว่าเอกชนเองเขาก็ไม่ต้องการที่จะเสียทรัพย์สิน ขณะเดียวกันเราเองก็ไม่ต้องการให้รัฐเสียประโยชน์และประชาชนเสียประโยชน์ ตรงไหนที่เป็นทางสายกลางที่จะให้โครงการนี้เกิดขึ้น โดยที่ทั้ง ๒ ฝ่ายนั้นไม่เสียประโยชน์ และขณะเดียวกันคนที่คิดคนดำเนินการโครงการนี้จะไม่คิดมีอะไรได้โต๊ะหรือบนโต๊ะแล้ว ทำตรงไปตรงมา ผมคิดว่าโครงการนี้จะแล้วเสร็จได้บนฐานของประโยชน์สูงสุด แล้วคดีที่คิดจะฟ้องร้องอะไรต่าง ๆ นั้น ผมคิดว่าถ้าตรงไปตรงมาและคำนึงถึงประโยชน์ของทุก ๆ ฝ่ายแล้ว โดยคำนึงถึงประเทศชาติและประชาชนเป็นหลัก น่าจะจบลงด้วยดี แต่ผมก็ไม่ทราบในเรื่องของการฟ้องร้องและสถานการณ์ที่เกิดขึ้น แต่ผมให้ความมั่นใจแก่ท่านการุณว่า ผมจะดูแลเรื่องนีบนฐานของการรักษาผลประโยชน์ของประชาชนสูงสุด แล้วให้ประชาชนมีโลกาภิวัตน์จะใช้โครงการนี้มากกว่าที่จะเห็นซากที่เห็น ๆ อยู่ นะครับ ขอทูลพระคุณในความห่วงใย ก็จะรับข้อเสนอนั้นไปพิจารณาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ข้อเสนอแนะครับ เชิญครับ

นายการุณ ไสงาม (บุรีรัมย์) : ท่านประธานฯ ครับ ข้อเสนอคนเดียวสั้น ๆ ผ่าท่านรัฐมนตรีฝ่ายบริหารบ้าง คือเรื่องการร่างสัญญาข้อตกลง ปรุหลาดที่สุดคือประเทศเรานี้แหละ มากที่สุดคือสัญญา รัฐเสียเปรียบกับเอกชนอยู่ร่ำไป แล้วเคยสอบสวนเคยตรวจสอบไหมว่า เจ้าหน้าที่ที่มีส่วนร่วมในการร่างสัญญาที่ทำให้รัฐเสียเปรียบนั้น เพราะอะไร เพราะไม่เขาเขาปัญหา เพราะรู้ทำไม่ถึงการณ์ หรือเพราะกินเงินได้โตะค่าตั้งเขา แล้วประชาชนต้องแบกปัญหาโครงการใหญ่ ๆ นี้ร่ำไป แล้วเคยเตรียมการที่จะเอาคนเหล่านั้นมาลงโทษมาสอบสวนบ้างไหม แล้วเขาก็มีความสุขเจริญเติบโตทางราชการไปเรื่อย ๆ นี่ก็สิ่งที่ผ่าท่านไปช่วยหน่อยเถอะ รักษาประโยชน์ประเทศชาติให้มาก ๆ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ต่อไปกระทู้ที่ ๕ กระทู้ถาม เรื่อง มาตรการควบคุมและตรวจสอบผู้เก็บค่าตามศูนย์การค้าและแหล่งบันเทิง คุณประทีป อึ้งทรงธรรม ฮาพิภพวุฒิสภา เป็นผู้ตั้งกระทู้ถาม ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(สำเนา)

วันที่ ๓๑/๓๒๕๕๕ วันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๕ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ระงับวันที่ ๑๑๕

วุฒิสภา

นายผู้ทงใน กท ๑๐๓๐๐

๒๖ เมษายน ๒๕๕๕

เรื่อง มาตรการควบคุมและตรวจตราผู้กมส์ตามศูนย์การค้าและแหล่งบันเทิง

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม ถ.เมรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

เนื่องจากปัจจุบันตามศูนย์การค้า แหล่งบันเทิง และร้านค้าทั่วไป จะมีการแพร่ระบาดของเกมส์ เกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก ซึ่งติดตั้งไว้ตามมุมต่าง ๆ ของศูนย์การค้า และไม่เป็นที่เป็นทาง เป็นแหล่งมั่วสุมของเด็ก และเยาวชนเป็นจำนวนมาก ทั้งยังส่งเสียงดังเป็นอันมากจนน่าจะเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ที่เข้าไปเล่น และผู้ที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียงที่เข้าไปใช้บริการอื่น ๆ ในสถานที่นั้น ๆ ด้วย จึงขอเรียนถามว่า

๑. รัฐบาลมีมาตรการในการจำกัดการนำเข้า หรือควบคุมการให้บริการตู้เกมส์เหล่านี้หรือไม่ อย่างไร หน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบได้มีการดำเนินการอย่างไร ในการอนุญาตและตรวจสอบการให้บริการ มีการกำหนดสถานที่ที่อนุญาตให้นำไปติดตั้ง เวลาในการให้บริการ หรือไม่ เพียงใด
๒. การตรวจสอบและจับกุมผู้ให้บริการ ตู้เกมส์โดยผิดกฎหมาย จะทำได้โดยวิธีใด และโดยหน่วยงานใด ประชาชนทั่วไปสามารถร้องเรียนหรือแจ้งให้ตรวจสอบ จับกุม ในกรณีเป็นที่น่าสงสัยได้หรือไม่ ถ้าได้ ค่อยหน่วยงานใด

๓. การควบคุมระดับเสียงของเครื่องเล่นตู้เกมส์เหล่านี้หรือไม่เพียงใด ได้มีการตรวจสอบหรือไม่ ระดับเสียงขนาดใหญ่ที่ไม่เป็นอันตรายต่อประสิทธิภาพการฟังของผู้เล่น และประชาชนทั่วไปที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียง โดยเฉพาะเมื่อนำไปติดตั้งใกล้ ๆ กันเป็นจำนวนมาก และอยู่ในบริเวณที่มีพื้นที่จำกัด มีผู้คนผ่านไปมาเป็นจำนวนมาก

ขอให้ตอบในที่ประชุมวุฒิสภา

สำเนาถูกต้อง

(นางจิรปภา ทวีพิทยธร)

หัวหน้าฝ่ายนิติและระงับถาม

กองการประชุม

(ลงชื่อ)

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

ประทีป อึ้งทรงธรรม

(นายประทีป อึ้งทรงธรรม)

กรมกิจการผู้สูงอายุ, กองเทพพนมหลวง

Legislative Institutional Repository of Thailand

พิมพ์

.....

ผู้ปฏิวัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญเจ้าของกระทู้ครับ

นางประทีป อึ้งทรงธรรม (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ดิฉัน ประทีป อึ้งทรงธรรม สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดกรุงเทพมหานคร ก่อนอื่นดิฉันต้องขอแสดงความชื่นชมอย่างจริงใจผ่านท่านประธานฯ ไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยถึงนโยบายการจัดระเบียบสังคมของท่าน กระทู้ที่ดิฉันจะถามดังต่อไปนี้ จะอยู่ในแผนนโยบายการจัดระเบียบสังคมด้วยหรือไม่ จึงขอตั้งกระทู้ถามฯพลฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

เนื่องจากปัจจุบันตามศูนย์การค้า แหล่งบันเทิงและสถานประกอบการที่เปิดบริการให้เล่นเกมส้อมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต ทั้งในชุมชนเมืองและชุมชนชนบท จะมีการแพร่ระบาดของเกมส์ เกมส้อมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก จึงคิดตั้งกระทู้ถามผู้ตามสถานที่ต่าง ๆ ดังที่ได้กล่าวมาข้างต้น จนกลายเป็นแหล่งมั่วสุมของเด็กและเยาวชนเป็นจำนวนมาก ก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพการศึกษาของเด็กทั้งสุขภาพ ร่างกาย และจิตใจ เพราะเครื่องเล่นเกมส์บางชนิดมีระดับเสียงที่ดังและมีความรุนแรงเป็นอันมากจนน่าจะเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้เล่นเอง และผู้ที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียงที่เข้าไปใช้บริการอื่นในสถานที่นั้น ๆ ด้วย จึงขอเรียนถามว่า

ประการที่ ๑ รัฐบาลมีมาตรการในการจำกัดการนำเข้า การตรวจ พิจารณา หรือควบคุมการให้บริการเกมส์ เกมส้อมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต เหล่านี้หรือไม่ อย่างไร หน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบ ได้มีการดำเนินการอย่างไรในการอนุญาตและตรวจสอบการให้บริการ มีการกำหนดสถานที่ที่อนุญาตให้นำไปติดตั้ง เวลาในการให้บริการหรือไม่ เพียงใด

ประการที่ ๒ การตรวจสอบและจับกุมผู้ให้บริการเกมส์ เกมส้อมพิวเตอร์ และอินเทอร์เน็ตโดยผิดกฎหมาย เช่น เวลาการเปิดบริการ ไม่ควรเกิน ๒๒.๐๐ น. แต่ในความเป็นจริงสถานประกอบการบางแห่งมักจะเปิดถึง ๒๔.๐๐ น. หรือตลอด ๒๔ ชั่วโมง กระทำได้โดยวิธีใด และโดยหน่วยงานใด ประชาชนทั่วไปสามารถร้องเรียนหรือแจ้งให้ตรวจสอบจับกุมในกรณีเป็นที่น่าสงสัยได้หรือไม่ ถ้าได้หน่วยงานใด

ประการที่ ๓ การควบคุมระดับเสียงและความรุนแรงของเกมส์ ไม่ว่าจะเป็นเครื่องเล่นประเภทใด หรืออินเทอร์เน็ตเหล่านี้มีหรือไม่ เพียงใด จะได้มีการตรวจสอบหรือไม่ว่าระดับเสียง และความรุนแรงขนาดใดที่ไม่เป็นอันตรายต่อร่างกายและจิตใจของผู้เล่นและ

ประชาชนทั่วไปที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียง โดยเฉพาะเมื่อนำเข้าไปติดตั้งใกล้ ๆ กันเป็นจำนวนมาก และอยู่ในบริเวณที่มีพื้นที่จำกัดมีผู้คนผ่านไปมาเป็นจำนวนมาก ของคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไทรง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญฯพณฯ รัฐมนตรีครับ

ร้อยตำรวจเอก ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้รับมอบหมายให้ตอบกระทู้ของท่านผู้ทรงเกียรติ เรื่องมาตรการควบคุมและตรวจสอบผู้เกมสตามศูนย์การค้าและแหล่งบันเทิง

จากคำถามข้อที่ ๑ ขออนุญาตกราบเรียนว่า ในปัจจุบันนี้รัฐบาลนั้นมีมาตรการในการจำกัดการนำเข้าและการควบคุมที่อาจจะเรียกว่า ผู้เกมส หรือเครื่องเล่นเกมส์ โดยอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติ ๒ ฉบับ ฉบับที่ ๑ นั้นก็คือ พระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๕๖๘ และพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวีสดูโทรทัศน์ พุทธศักราช ๒๕๓๐ ภายใต้พระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๕๖๘ นั้นมีมาตรา ๒๗ ขออนุญาตอ้างอิงถึง ที่ระบุห้ามมิให้ผู้ใดนำ หรือพาของที่ยังมิได้เสียค่าภาษี หรือของต้องจำกัด หรือของต้องห้ามหรือที่ยังมิได้ผ่านศุลกากร โดยตรงเข้ามาในราชอาณาจักร สำหรับพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวีสดูโทรทัศน์ พุทธศักราช ๒๕๓๐ นั้น ก็มีมาตรา ๖ ซึ่งระบุว่า ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบกิจการเช่า แลกเปลี่ยนหรือจำหน่ายด้วยประการใด ๆ โดยไม่ได้รับอนุญาต ซึ่งภายใต้พระราชบัญญัติฉบับหลังนี้ก็มักถูกระงับโดย พ.ร.บ. ฉบับที่ ๘ พุทธศักราช ๒๕๔๒ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๒ ได้กำหนดให้วีดีโอเกมสนั้น เป็นเทปหรือวีสดูโทรทัศน์ประเภทหนึ่งใน ๕ ประเภทที่ต้องขออนุญาต นอกจากนั้นก็มีการประกาศของกระทรวงพาณิชย์ว่าด้วยการนำเข้าสินค้าเข้ามาในราชอาณาจักร ฉบับที่ ๑๒๒ พุทธศักราช ๒๕๔๐ ซึ่งในข้อ ๔ นั้น ระบุว่า การกำหนดให้เครื่องเล่นเกมส์ซึ่งใช้เครื่องกล พลังไฟฟ้า พลังแสงสว่าง หรือพลังอื่นใดอันจะทำให้มีการแผ่รังสีได้โดยการนับแฉ้มหรือเครื่องหมายใด ๆ ถือว่าเป็นสินค้าต้องห้ามนำเข้าในราชอาณาจักร นอกจากนี้ตามพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวีสดูโทรทัศน์ พุทธศักราช ๒๕๓๐ ก็ระบุไว้ว่า ผู้ที่นำสินค้าหรือของเล่นเกมส์ผิดกฎหมายศุลกากรมาเปิดให้บริการในศูนย์แชด วีดีโอเกมสตามศูนย์การค้า นั้น ๔ โดยที่ไม่ได้ผ่านการพิจารณาและความเห็นชอบ ถือว่ามีความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวีสดูโทรทัศน์ พุทธศักราช ๒๕๓๐ มีประเด็นในข้อกฎหมายนี้ที่มีอยู่ชัดเจนภายใต้พระราชบัญญัติ ๒ ฉบับ แต่ในทางปฏิบัติมีการนำเข้าเครื่องเล่นเกมส์เข้าสู่ประเทศไทยใน ๓ ลักษณะที่ผิดกฎหมาย

ประเภทที่ ๑ ก็ถือลักลอบนำเข้าตามบริเวณแนวชายแดน โดยที่ไม่มีได้ชำระภาษีอากร ซึ่งในลักษณะนี้ก็เป็นการที่นำเข้าโดยลักลอบเข้ามาทั้งชุด หรือนำเอาเข้ามาเฉพาะแผงวงจรอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งมีการบันทึกโปรแกรมภาพและเสียงในลักษณะของการแยกส่วนแล้วนำมาประกอบในภายหลัง นับว่าเป็นประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ก็เป็นเรื่องการนำเอาเครื่องเล่นเกมส์หรือตู้เกมส์นั้นเข้าสู่ประเทศโดยการนำเข้าสำแดงเป็นเท็จเพื่อหลีกเลี่ยงข้อห้ามตามประกาศของกระทรวงพาณิชย์ ฉบับที่ ๑๒๒ พุทธศักราช ๒๕๕๐ ดังที่ผมได้กราบเรียนไปแล้ว ในลักษณะนี้ก็ก็เป็นการที่นำเข้าโดยอ้างว่าเป็นเครื่องเล่นของสวนสนุกสำหรับเด็กและเป็นสภาพเก่าที่ใช้แล้ว

ประการที่ ๓ นำเข้าตรง ๆ เป็นการนำเข้าเครื่องเล่นเกมส์ครบชุดด้วยการหยอดเหรียญและก็มีมีการปล่อยเข้ามาในการปล่อยสินค้าขาเข้า สำหรับเรื่องของกา กำหนดเวลาในการให้บริการนั้นได้มีประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๕ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๑๕ กำหนดถึงมาตรการควบคุมพฤติกรรมของเด็กและประชาชน ซึ่งถือว่าเป็นการไม่สมควรเอาไว้ ซึ่งสามารถประยุกต์ใช้ในกรณีของการเข้าไปเล่นในตู้เกมส์หรือในสถานที่ที่จัดให้มีตู้เกมส์ โดยที่ในประกาศคณะปฏิวัติฉบับนี้ได้ระบุไว้ว่า เด็กที่อายุไม่ครบ ๑๘ ปี บริบูรณ์แล้ว ก็ยังไม่บรรลุนิติภาวะโดยการสมรสนั้น ถ้าปฏิบัติดังต่อไปนี้ถือว่าเป็นพฤติการณ์ที่ไม่สมควรแก่วัย เป็นต้นว่า ประพฤติตนในการเร่ร่อนในที่สาธารณะ มั่วสุมก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ชาวบ้าน เล่นการพนัน หรือถึงแม้จะไม่ได้เล่นก็ไปอยู่ในวงการพนัน

ในประการสุดท้ายก็คือ เดเร็คเตรในวลากลางคืน ระหว่างเวลา ๒๒.๐๐-๐๔.๐๐ นาฬิกาของวันรุ่งขึ้น เว้นแต่ไปกับบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ในช่วงสุดท้ายนี้แหละครับที่ถือว่า เป็นการประพฤติไม่เหมาะสม ถ้าหากว่าอายุเกิน ๒๒.๐๐ นาฬิกา ผมอยากจะกราบเรียนต่อไปว่า ขณะนี้รัฐบาลกำลังดำเนินการแก้ไขพระราชบัญญัติสถานบริการ พุทธศักราช ๒๕๑๕ ซึ่งคาดว่า จะเข้าผู้สภาในเดือนกันยายนศกนี้ ซึ่งจะมีการให้ต้องขออนุญาตสถานบริการทุกประเภทที่เปิดเกินเที่ยงคืน เพื่อให้เป็นไปตามแผนการจัดระเบียบสังคม ซึ่งเป็นนโยบายของรัฐบาล ตรงนั้น ก็เป็นประการหนึ่งนะครับ ที่ขออนุญาตตอบท่านประธานฯ ผ่านไปยังท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ เกี่ยวกับเรื่องของการที่รัฐบาลมีอยู่ สำหรับคำถามในข้อที่ ๒ ที่ท่านได้กรุณาถามเรื่องของการตรวจสอบและจับกุมผู้ให้บริการเครื่องเล่นเกมส์หรือ ตู้เกมส์ที่ผิดกฎหมาย ซึ่งก็มี มาตรการโดยย่อเป็น ๕ ประการครับ

ในประการที่หนึ่ง ก็เป็นการสืบสวนหาข่าว เป็นงานปกติของเจ้าหน้าที่ ตำรวจและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับเครื่องเล่นเกมส์และสถานที่ที่จัดให้มีการเล่นเกมส์ โดยผิดกฎหมาย มีการจัดทั้งตำรวจในและนอกเครื่องแบบตรวจตราอยู่

ในประการที่ ๒ ก็มีการจับกุมผู้ประกอบกรรมาการสถานที่จัดให้มีการเล่นเกมส์ โดยผิดกฎหมาย พร้อมทั้งมีการจัดทำประวัติของผู้ที่ประกอบกรรมาการผิดกฎหมายที่กระทำความผิดซ้ำ เพื่อดำเนินการเฝ้าติดตามโทษสำหรับผู้กระทำความผิดซ้ำ

ประการที่ ๓ เป็นมาตรการในเชิงป้องกัน ก็จะมีการชี้แจงทำความเข้าใจกับ ผู้ประกอบการที่ปฏิบัติตามกฎหมาย แล้วก็แนะนำผู้ที่ขอใบอนุญาตประกอบการให้ทราบ ถึงขั้นตอนของกรรมาการขออนุญาตและดำเนินการประกอบกิจการ ให้ถูกต้องตามขั้นตอนของ กฎหมาย สำหรับกรณีของสถานที่ประกอบการที่ขอด้วยกฎหมายและเกิดกระทำความผิดนั้น ก็จะมีการเพิกถอนใบอนุญาตหรือไม่ต้องใบอนุญาตในครั้งต่อไป

ประการที่ ๔ เป็นการกวดขัน ตรวจสอบและออกใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติ ควบคุมกิจการเทาและวัสดุโทรทัศน์ พุทธศักราช ๒๕๓๐ แล้วก็มีการตรวจตราสถานที่ที่ได้รับ อนุญาตแล้วให้ถูกต้อง โดยมีการรายงานประจำทุกเดือนนะครับ

ผมขออนุญาตกราบเรียนต่อไปว่า ในช่วงเวลาที่ผ่านมาก็คือ ระหว่างวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๓ ถึงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๔๔ นั้น ได้มีการออกใบอนุญาตประกอบ กิจการและให้บริการวีดีโอเกมส์ จำนวนทั้งหมด ๖๒๒ ราย นอกจากนี้ก็ได้มีการจับกุมผู้กระทำ ความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทาและวัสดุโทรทัศน์ พุทธศักราช ๒๕๓๐ ระหว่างเดือนมีนาคมถึงมิถุนายน ๒๕๔๔ จำนวนที่จับกุม ๗๖๖ ราย มีผู้ต้องหา ๑๘๘ คน นอกจากนี้จากข้อมูลของสมาคมไทยธุรกิจอิเล็กทรอนิกส์สันเทียะ ในที่พุทธศักราช ๒๕๔๓ มีเครื่องเล่นเกมส์ที่ถูกต้องตามกฎหมายทั่วประเทศ จำนวนทั้งหมด ๖๑๐ เครื่อง สำหรับสถิติ การจับกุมเครื่องเล่นเกมส์ที่ผิดกฎหมาย มีจำนวนทั้งสิ้นที่จับกุมได้ก็คือ ๘๒๘ เครื่อง โดยมี ผู้ต้องหาทั้งหมด ๓๖๓ คน การจับกุมเครื่องเล่นเกมส์มากที่สุดก็คือ ในท้องที่ของจังหวัดจันทบุรี ๒ ก็คือภาคตะวันออกเฉียงของประเทศไทย จับกุมได้ ๘๒ เครื่อง จำนวนผู้ต้องหา ๒๐ คน นอกจากนี้ ก็มีหน่วยงานส่วนกลางก็คือ กองบัญชาการสอบสวนกลาง ได้ดำเนินการผู้ตรวจและคุมจับกุม ทั่วประเทศได้ทั้งหมด ๑๗๘ เครื่อง มีผู้ต้องหา ๒๐๘ ราย สำหรับปริมาณเชิงปริมาณนั้นสามารถแจ้ง ความดำเนินคดีได้ที่สถานีตำรวจทุกแห่งนะครับ แล้วนอกจากนั้นสถานีตำรวจทุกแห่งก็จะมี หน้าที่ในการตรวจตราสอดส่องด้วย สำหรับสำนักงานตำรวจแห่งชาตินั้นได้มอบหมายให้ ผู้ช่วยบัญชาการตำรวจแห่งชาติท่านหนึ่งกำกับดูแลในเรื่องของเครื่องเล่นเกมส์ที่ผิดกฎหมาย

โดยเฉพาะ แต่อย่างไรก็ตาม ตามที่ผมได้กราบเรียนไปแล้วนั้นก็มีกฎหมายอย่างน้อย ๒ ฉบับที่เกี่ยวข้องกันอยู่ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ก็จำเป็นที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติจะต้องประสานงานร่วมกับกระทรวงพาณิชย์ เพื่อดำเนินการวางแผนแล้วก็ประสานงานต่อไป

สำหรับคำถามข้อที่ ๑ ที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้กรุณาถามเกี่ยวกับเรื่องของระดับเสียงนะครับ กรณีนี้ในปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายควบคุมเกี่ยวกับการเฉพาะ แต่ถ้าหากว่าประชาชนได้รับความเดือดร้อนรำคาญก็สามารถแจ้งความดำเนินคดีได้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๑๐ ผมขออนุญาตอ่านโดยย่อว่า ตามประมวลกฎหมายอาญาระบุไว้ว่า ผู้ใดส่งเสียง ทำให้เกิดเสียง หรือทำความอื้ออึงโดยเหตุไม่สมควรจนทำให้ประชาชนตกใจหรือเดือดร้อน ครั้งนี้มีโทษปรับ ๑๐๐ บาทเท่านั้นเองครับ

สำหรับเรื่องเครื่องเล่นเกมส์นั้น จะมีปุ่มสำหรับควบคุมระดับเสียงภายในเครื่องซึ่งปุ่มนี้บุคคลอื่นที่เป็นผู้เล่นนั้นปรับไม่ได้ แต่เจ้าของเครื่องจะสามารถปรับได้นะครับ สำหรับการควบคุมระดับเสียง ปัจจุบันนั้นก็อยู่ในความรับผิดชอบของกรมควบคุมมลพิษ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งเป็นการควบคุมระดับเสียงทั่วไปจากสิ่งแวดล้อมและระดับเสียงที่จะไม่ก่อให้เกิดอันตรายแก่ผู้ฟังนั้น ปรกติแล้วต้องเฉลี่ยมีความดังไม่เกิน ๗๐ เดซิเบล (Decibel) ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านประทีปมีอะไรหรือไม่ครับ เชิญครับ

นางประทีป อึ้งทรงธรรม (กรุงเทพมหานคร) : ก็ต้องกราบขอพระคุณค่ะ เพราะว่ากฎหมายหลายตัวเลยที่เกี่ยวกับเรื่องนี้จะเกี่ยวข้องกันเรื่องนี้ แต่มีปัญหามีอยู่ว่าการบังคับใช้กฎหมายทำอะไรจึงจะได้รับการปฏิบัติอย่างจริงจัง เพราะว่าปัญหาเรื่องนี้เกี่ยวกับเรื่องมีงานวิจัยว่า ถึงแม้เกมส์คอมพิวเตอร์นั้นจะมีประโยชน์ในการให้เด็กได้เล่นสนุกสนาน มีประสบการณ์กับเทคโนโลยีสมัยใหม่ ซึ่งก็อาจจะสัมพันธ์กับเศรษฐกิจในอนาคต แต่จากงานวิจัยของคุณศิริลักษณ์ ศรีวันฉวี ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบผลลบที่มีมากเช่นกัน พฤติกรรมของเด็กที่เล่นเกมส์คอมพิวเตอร์ที่เปลี่ยนไป ทางผู้ทำวิจัยได้ชี้ประเด็นไว้ ๓ เรื่องด้วยกันว่า ความสัมพันธ์สมาชิกในครอบครัวลดลง ผลการเรียนตกต่ำ แล้วก็เด็กมีแนวโน้มแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวสูงและงอแงเวลาก่อนนอนของกลุ่มเด็กที่มีแนวโน้มเนตโค-รีเลชั่น อะเจนสดี ไวโอเลนซ์ เอนเทอเทนเมนต์ (International co-relation against violent entertainment) นั้นนะค่ะ ซึ่งประกอบไปด้วยประเทศสหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย แคนาดา อังกฤษ ฝรั่งเศส ฮอลแลนด์ รวมทั้งประเทศไทยด้วยนี้ ได้ร่วมกันศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบ

เกมส์วีดีโอ ซึ่งพบว่า แม้จะมีเกมส์วีดีโอผลิตสำหรับให้เด็กเล่น แต่ก็ยังมีเนื้อหาที่ไม่เหมาะสมสำหรับเด็ก เพราะส่วนใหญ่มักจะมีเน้นเรื่องความรุนแรงและสงคราม มีผลกระทบต่อพฤติกรรมของเด็กทั้งในปัจจุบันและในระยะยาว จะเห็นได้จากกรณีเปลี่ยนแปลงทางด้านอารมณ์ ภายหลังจากการได้เล่นเกมสัปดาห์ ๆ เนื้อหาเกมส์จะค่อย ๆ ซึมซับ และสะสมเป็นความรู้สึคนึกคิดทำให้เกิดพฤติกรรมก้าวร้าว มีทัศนคติที่เบี่ยงเบน และนิยมใช้ความรุนแรงแก้ปัญหา เมื่อเกิดความขัดแย้งกับผู้อื่น ก็อยากจะขอทราบเรียนท่านาประชาชนฯ ไปยังท่านรัฐมนตรีได้ กรุณาช่วยทำให้กฎหมายนั้นศักดิ์สิทธิ์จริง ๆ ค่ะ ขอบขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญฯ พลเอก รัฐมนตรีครับ

ร้อยตำรวจเอก ประชัย เกียรติสมบูรณ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : กราบเรียนท่านประชาชนฯ ครับ เรื่องนี้ทางรัฐบาลก็ยินดียอมรับไว้จะครับ แต่ผมจะขออนุญาตกราบเรียนท่านประชาชนฯ ผ่านไปยังท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติว่า ในวันที่หลายเรื่องที่เป็นนวัตกรรมนั้นบางทีเราไม่ทราบผลของมันในระยะยาว สิ่งเหล่านี้จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ก่อนจะมีการนำเข้าถึงไค่นั้นบางทีก็ต้องมีการกลั่นกรองนะครับ โดยเฉพาะคอมพิวเตอร์เกมส์ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความก้าวร้าว ผมเห็นด้วยกับท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติว่า ที่จริงแล้วเรื่องเหล่านี้เหมือนดาบสองคม มีคมส์จำนวนมากที่สามารถจะออกมาในรูปลักษณะที่สร้างสรรค์ ไม่ว่าจะเรื่องของสร้างบ้าน สร้างเมือง การวางแผน แต่เกมส์ที่เกี่ยวข้องกับการฆ่าคน ถึงแม้จะเป็นเรื่องสมมติก็เป็นสิ่งที่จะต้องระมัดระวัง เพราะว่าผลการวิจัยของกระทรวงกลาโหม สหรัฐอเมริกา ระบุว่าสิ่งเหล่านี้มีผลกระทบต่อพฤติกรรมของเด็กในระยะยาว เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้จึงจำเป็นต้องมีการกวดขันดูแลนะครับ ในขณะที่เดียวกันผมก็ต้องกราบเรียนผ่านท่านประชาชนฯ ไปยังท่านสมาชิกฯ ว่า เมื่อรัฐบาลได้ดำเนินการจัดแผน จัดระเบียบสังคมนั้นก็ต้องขอความเข้าใจให้กับจากสังคมว่า กรณีเช่นนี้ไม่ใช่เป็นการที่ไปล่วงละเมิดสิทธิเด็กหรือ ไม่ใช่เป็นการรังเกียจคนนะครับ แต่เรามีความปรารถนาต่อเด็ก ซึ่งตรงนี้ก็มีความจำเป็นต้องทำความเข้าใจกับเด็กและเยาวชนเช่นเดียวกันครับ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ด้อยไปนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่ค้างพิจารณา ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องที่ค้างพิจารณา ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องอื่น ๆ

๑.๑ ด้วยประธานคณะกรรมการวิชาการวิสามัญพิจารณาปัญหาการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดแจ้งว่า นายดำรง พุฒตาล และพลตำรวจเอก สวัสดิ์ อมรวิวัฒน์ ได้ขอลาออกจากกรรมาธิการ จึงขอให้วุฒิสภาตั้งกรรมาธิการแทนตำแหน่งที่ว่าง ๒ ตำแหน่ง ขอเชิญท่านสมาชิกฯ เสนอชื่อกรรมาธิการได้ครั้งละ ๑ ชื่อ พร้อมทั้งผู้รับรองครบไม่น้อยกว่า ๕ คน เชิญครับ

นางสาวอุษณีย์ ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ดิฉัน อุษณีย์ ชิดชอบ สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดบุรีรัมย์ ขอเสนอแพทย์หญิงจิตรา อยู่ประเสริฐ แทน ขอผู้รับรองด้วยค่ะ
(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโรสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโรสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญเสนอท่านที่สองครับ ท่านประทับครับ เชิญครับ

นางประทีป อึ้งทรงธรรม (กรุงเทพมหานคร) : ขอเสนอท่านพลตำรวจเอก มีชัย นุกุลกิจ ขอผู้รับรองด้วยค่ะ
(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโรสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโรสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ไม่มีนะครับ

๑.๒ ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕ วันศุกร์ที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๔ ได้มีมติตั้งคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแล้วนั้น ปรากฏว่า นายอมร นิลปรอม ซึ่งเป็นกรรมาธิการคณะนี้และเป็นกรรมาธิการการแปรรูปรัฐวิสาหกิจรวม ๒ คณะ ได้รับเลือกตั้งเป็นเลขานุการคณะกรรมการการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ ทำให้ นายอมร นิลปรอม ไม่สามารถดำรงตำแหน่งกรรมาธิการสิ่งแวดล้อมได้ตามข้อบังคับ ข้อ ๑๕ วรกถึ จึงทำให้กรรมาธิการในคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมเหลือเพียง ๘ คน ไม่ครบองค์ประกอบตามที่กำหนดตามข้อบังคับ ข้อ ๑๕ วรกถึสอง ซึ่งทำให้ไม่สามารถประชุมคณะกรรมการเพื่อเลือกตั้งประธานและตำแหน่งต่าง ๆ ได้ ผมจึงขออาศัย

ข้อบังคับ ข้อ ๒๔ นำเรื่องนี้เข้าปรึกษาที่ประชุม เพื่อให้มีการตั้งกรรมการสิ่งแวดล้อมให้ครบ
จำนวนตามที่กำหนดในข้อบังคับ ข้อ ๑๕ วรรคสอง จะมีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่

(ไม่มีสมาชิก มีความเห็นเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโรสง รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ถ้าไม่ ผมขอดำเนินการต่อไป ขอเชิญประธานกรรมการสามัญ
เพื่อทำหน้าที่พิจารณาเสนอรายชื่อสมาชิกวุฒิสภา ให้ดำรงตำแหน่งกรรมการประจำวุฒิสภา
เสนอข้อครับ จะมีผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

นายสันต์ เทพมณี (ลำพูน) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโรสง รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญครับ ท่านครับ

นายสันต์ เทพมณี (ลำพูน) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นาย
สันต์ เทพมณี ในฐานะประธานคณะกรรมการสามัญพิจารณาจัดสรรสมาชิกฯ ดำรง
ตำแหน่งกรรมการ กระผมขอเรียนว่า ตามข้อบังคับ ข้อ ๑๖ นั้น คณะกรรมการชุดนี้ได้
หมดวาระหน้าที่ไปแล้ว แต่ในฐานะส่วนตัวของกระผม นายสันต์ เทพมณี สมาชิกวุฒิสภา
ขอเสนอผู้ดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการสิ่งแวดล้อม คือกระผมได้สภากามท่านทองใบ
ทองเปลว ครับ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิก ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโรสง รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

นายสันต์ เทพมณี (ลำพูน) : ท่านที่ ๒ กระผมขอเสนอท่านมีชัย พันธุ์
ครับ ทั้ง ๒ ท่านครับ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิก ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโรสง รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิก มีความเห็นเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโรสง รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ถ้าไม่มี ถือว่าเป็นไปตามนั้นนะครับ

มีเรื่องอื่น ๆ คุณใดคนหนึ่งซึ่งท่านวงศ์พันธ์ขอไว้ ท่านอยู่ที่ไหนครับ ท่านบุญญา
ใช้ไหมครับ เชิญครับ

นายบุญญา หลีเหล็ก (สงขลา) : กระผม บุญญา หลีเหล็ก สมาชิกวุฒิสภา จากจังหวัดสงขลา ท่านประธานฯ ที่เคารพ เมื่อเช้าผมมีข้อหารือท่านประธานฯ เกี่ยวกับเรื่อง หนังสือลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม เรื่องขอเชิญสมาชิกวุฒิสภาเยี่ยมชมกิจการ โรงงานผลิตภัณฑ์ (เบียร์ช้าง) กระผมใคร่จะขอหารือในที่ประชุมและอยากเรียนท่านสมาชิกวุฒิสภาางช่วยกัน พิจารณาว่า หนังสือนี้เป็นหนังสือเชิญชวนของเลขาธิการวุฒิสภาว่า มีความเหมาะสมหรือไม่ เพียงไร ในกรณีการเชิญไปเยี่ยมชมโรงงานผลิตภัณฑ์ ซึ่งขณะนี้เป็นการแข่งขันหนึ่งละ ซึ่งเป็นโรงงานที่เห็นว่า ด้านคุณธรรม จริยธรรม ถือว่าเป็นสิ่งอธิบายส่วนหนึ่งละ แล้วมีการแข่งขันกันมาก อาทิภัยน้ำอาจจะมีการเชิญไปเยี่ยมชมโรงงานแม่โขงอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ ก็ขอหารือในที่ประชุมแค่นั้นแหละครับ ขอคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านวงศ์พันธุ์ครับ

นายวงศ์พันธุ์ ณ ตะกั่วทุ่ง (พังงา) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ที่เคารพครับ ผม วงศ์พันธุ์ ณ ตะกั่วทุ่ง ผ.ว. ของจังหวัดพังงา ผมอยากกราบเรียนอย่างนี้ครับว่า ตัวผมและคุณเดือนใจ ดีเทศน์ ได้เป็นผู้จัดรายการสถานีวิทยุของรัฐบาล ในคลื่นความถี่ ๘๗.๕ เมกะเฮิร์ตซ์ เราจัดรายการมาหลายครั้งแล้วครับ วิธีการจัดของเรา ก็คือว่า เราเริ่มจัด ตั้งแต่ ๐๖.๐๐ - ๐๘.๓๐ น. แต่ในระหว่างนั้นก็จะมีทันรายการด้วยข่าวของกรมประชาสัมพันธ์ เป็นเวลา ๔๕ นาที เราก็มีเวลาเอง ๆ ประมาณ ๑ ชั่วโมงครึ่งก็ ๑ ชั่วโมง ๓๐ นาที ในเวลา ๑ ชั่วโมง ๓๐ นาทีนั้นเราจะแบ่งเป็น ๓ ตอน คือตอนแรกเราจะแบ่งให้นักวิชาการ เราจะเชิญ นักวิชาการมาพูดคุย ตอนที่ ๒ เราจะให้ผู้เกี่ยวข้องโดยตรงเกี่ยวกับรายการหัวเรื่องนั้น ๆ มา พูดคุย แล้วรายการสุดท้ายเราก็จะให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นเข้ามาในรายการทาง โทรทัศน์ ซึ่งมีผู้ชมทั่วประเทศ นั่นคือหลักการ ๓ ประการ เราก็จัดมาด้วยดีตลอดท่าน ประธานฯ ครับ แต่วันนี้มีเหตุ จะแก้ด้วยเหตุบังเอิญหรือเหตุอะไรก็ตาม แต่เราไม่สามารถ จัดรายการได้ เพราะเหตุว่าเมื่อเราจัดรายการได้ระยะหนึ่ง ในระหว่างนั้นก็มีการพูด วันนี้เรา จัดในเรื่องเสรีภาพของสื่อ เสรีภาพของสื่อมีมากน้อยแค่ไหน เป็นการติดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๔๑ เกี่ยวกับเสรีภาพของสื่อ สิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น การพูด พอเราจัดได้สักพักหนึ่งครบท่านประธานฯ ประมาณ ๒ โมง ๓๐ นาที หรือ ๔๐ นาที เราก็ได้รับแจ้งจากเจ้าหน้าที่สถานีว่า รายการของเราไม่สามารถออกอากาศได้ เพราะว่า ดาวเทียมเสีย แจ้งมาอย่างนั้น แต่ผมยังสงสัยอยู่ว่า ตอนที่เราริจัดนั้นมีบุคคลสำคัญ ๒ ท่าน กำลังพูดอยู่ในรายการ ผมอยากขออนุญาตต่อท่านก็ว่าคุณวุฒิสภา ช้างใหญ่ ซึ่งเป็นนักหนังสือพิมพ์

และเป็นนักข่าวอาวุโสท่านหนึ่งให้ความคิดเห็น ซึ่งความคิดเห็นของท่านเป็นความคิดเห็นตรงข้ามกับรัฐบาล ผมตั้งข้อสงสัยเกิดอย่างนั้นว่า เป็นไปได้ไหมครับที่ว่ารายการของร่วมนั้นไม่สามรถจะออกได้ทั้งขณะนี้และที่ตอน ๖ โมงกว่า ถ้าจะเป็นเหตุบังเอิญผมก็ไม่ว่าอะไร แต่ถ้ามีเจตนาให้บังเอิญผมต้องถือว่ากรณีนี้เป็นเรื่องที่รัฐบาลแทรกแซงรัฐสภา ผมก็อยากจะทราบเรียนว่า ถ้าเป็นอย่างนั้นจริงก็อยากขอความกรุณาต่อรัฐบาลว่า ขอความกรุณาเถอะครับ ขอให้เรามีโอกาสแสดงความคิดเห็นต่อประชาชน เพราะสื่อของเราเป็นสื่อหน่วยเดียวที่ประชาชนสามารถรับฟังได้ ผมก็ขอฝากข้อสังเกตเพียงแค่นี้ ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไรสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านจ้โรจน์ครับ นิดหน่อยขณะครับ เวลาจะหมดแล้ว

นายจ้โรจน์ โชติพันธุ์ (ศรีสะเกษ) : ขอประทานทราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายจ้โรจน์ โชติพันธุ์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดศรีสะเกษ ท่านประธานฯ ครับ เรื่องที่กระผมพูดนั้นก็คือเรื่องเกี่ยวกับการสนับสนุนกฎหมายเกี่ยวกับการให้บำเหน็จบำนาญแก่ข้าราชการการเมืองซึ่งกำลังติดพันอยู่ แต่ว่าเรื่องนี้อย่างไรก็ตามท่านประธานฯ ครับ กระผมคิดว่าเมื่อทางประธานวุฒิสภานั้นท่านได้ตั้งกรรมการไปดูแลเรียบร้อยแล้วแต่ความจริงเรียกว่า ผมอยากสนับสนุนอย่างเต็มที่ แต่เมื่อมีคณะกรรมการแล้วผมก็ไม่คิดใจอะไร ก็คิดว่าเรื่องนี้ขอแขวนไว้ก็แล้วกันครับ ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไรสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เรื่องที่ท่านวุฒิสภากับท่านวงศ์พันธ์ ได้นำเสนอต่อที่ประชุม ผมจะนำไปปรึกษาหารือกับท่านประธานฯ

วันนี้หมดระเบียบวาระการประชุมแล้ว ขอขอบพระคุณสมาชิกฯ ทุกท่านที่มาประชุม ผมขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๑.๕๕ นาฬิกา

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

วุฒิสภา (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

ครั้งที่ ๖

ผู้ทรงงานการประชุม

พิทวารณ์	ขุนทรวิทย์	นันทพร	แก้วมะเรียง
สุภักย์ณีย์	โกภาสพินิจ	สรวิญญา	ศตะภัก
ธีรวัตรณ	โชคพันธ์ุ์	วิมล	แจ้งอัฒตะ
มยุรี	แก่นสาร	อรสา	เจียมเจริญ
ธีรวัตรณ	นราพงษ์	ภวณา	กักฉัตรนัน
จิตติมา	แก้วงาม	ปวีณ์พร	นิสมเต็ม
สุชาลา	ภมระรภา	ศิริลักษณ์	ภาพระวีรัตน์
ลัดดาวัลย์	โชนบุรี	นางนิตย์	อินทุญะ
สาราน	ผลประสิทธิ์	รุจิรา	เนตรมุต
สุภากรณ	มาลัยหัต	ละไม	สุวรรณพิทักษ์
ทิพรัตน์	แก้วสุโข	สมบุญ	จำกรณเสร์
สรยุทธ	ปลื้มถนอม		

ฝ่ายเลขานุการพิมพ์

วุฒิสภา (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

ครั้งที่ ๖

คณะกรรมการตรวจสอบและติดตามมติของวุฒิสภา

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑.	นายเสาวฤทธิ์ นิยมทรัพย์ ประธานคณะกรรมการ	
๒.	นายสมบัติ สมแสน รองประธาน คนที่หนึ่ง	
๓.	นายอุทัยพันธุ์ สงวนเสริมศรี รองประธาน คนที่สอง	
๔.	นายบุญยืน ศุภสารสาทร รองประธาน คนที่สาม	
๕.	พลตำรวจตรี วีระ ยันนิตกุล รองประธาน คนที่สี่	
๖.	นายเกษม มาลัยศรี โฆษกคณะกรรมการ	
๗.	นายสัทธิพงษ์ พิลาสมบัติ ที่ปรึกษากomitee	
๘.	พลตำรวจตรี อังhel งามจิตร ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๙.	พลตำรวจตรี สานาม คงเมือง ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๑๐.	พลตำรวจเอก สมชาย ไชยเวช	
๑๑.	นางจิตรา อยู่ประเสริฐ	
๑๒.	นางพรหมจรรย์ รัตนเศรษฐ์	
๑๓.	นายถาวร เกียรติไชยากร	
๑๔.	นายสมบูรณ์ ทองบุราณ	
๑๕.	นายอุบล เกื้อศรี	

ตรวจแล้ว วันที่ ๒๖ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๕

สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๓๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๕

๗๖

ประธานวุฒิสภา

Legislative Institutional Repository of Thailand